

صایغ مرارة الثلب انرا بر ذهاب بالذردم بلون ۱۰ + ۲ در گلویش ریزند فی الحال به کرد ازی
موجب فعال زر گردد ازی صیغاتی هرگاه که در وقت صید ۱۰ + ۳ گردد و
نایم زادر طرف ۱۰ + ۴ اندازد و بر عکس مطلقا هیچ شکار بدست
نیاید مهم از پیش نرود ازی قاف طبال اگر ۱۰ + ۵
بگیرد و ندخین کند دوف بر اندازد و بنام عشق گردند و اگر از همان مذکور
طبله بنانند هرگاه بنوازند جمیع طوطی که در آن توای باشد پاره پاره شوند ازی
فتاع مقدار ۱۰ + ۶ و ۱۰ + ۷ در همه او اندک جمیع جدا
بگذارد و فی الحال ابود وصل سیم در جل و کاشه و اما جمیع باشند که بنز
و تلون مال در مرا متصرف شوند مخرقهای ایشان غریب عجیب است و دانستن مخاریق
ایشان حتم خط مال و متاع خو لا زمست و مقدم هر مخرقهای ایشان است که ترویر
میکنند که سک بر ایشان بانک نکند تا هر جا خواهند ایستاد اینصورت بچند جبهه است هدیه که
۱۰ + ۸ در دست گیرند تا مادام که آن شیء در دست ایشان است سک بر
بر روی ایشان بانک نکند تا هر جا خواهند ایستاد اینصورت بچند جبهه است هدیه که
دیگر بروج صفر را بگیرند و بگویند بخانه نرود با ۱۰ + ۹ سحر نمایند تا عین
گردد و از انصوت سکه سازند و با ۱۰ + ۱۰ در خرقة لبه با خود
دارند خاصیت این رتسکت کلاب قوی باشد نه بر حامل بانک کنند نه اوزا بگیرند نوع
دیگر سرق جوانیست راز انجمله چون میخواهند که ثور را بدند با او سر کار میکنند
تا لیس و تغییر تلون تا لیس است که اوزا با خود الف میدهند تا هر جا خواهند ایستاد و بطوع و

باندگی کردن

رغبت در پی او میرد بر سینه و رانند و انجانست که خشم ایشان را بر ۱۰ + ۱۱
چوب کنند با ۱۰ + ۱۲ و چون اوزا بموضع برند قرن اوزا تغییر میدهند
و تغییر برانوجه است که قوام اوزا حکم لبه بر زمین افکند قرن اوزا بر ۱۰ + ۱۳
نور ساختن بر هر طرف که میخواهند مایل میسازند و کج و راست میکنند تلون است که اوزا
رنگ میکنند برنگی که خواهد سیاه یا سفید اما تبیض برانوجه است که ۱۰ + ۱۴
۱۰ + ۱۵ را بگیرند و در ۱۰ + ۱۶ و ۱۰ + ۱۷ اسبوع تعین میکنند تا مهر را
میشو پس قدر از دهن او بگیرند و بر بل ۱۰ + ۱۸ منظم ساختن نگاه میدارند و
هرگاه میخواهند یک پاد و یا پیشرازه واضح جوان را بدان طلا میکنند در وقت وساعت سفید
میشود و پیوسته بر همان حال نمایند و بر همین طلا اسبم تحمل میسازند نوع دیگر ۱۰ + ۱۹
۱۰ + ۲۰ و ۱۰ + ۲۱ و ۱۰ + ۲۲ و ۱۰ + ۲۳ و ۱۰ + ۲۴ و ۱۰ + ۲۵ و ۱۰ + ۲۶ و ۱۰ + ۲۷ و ۱۰ + ۲۸ و ۱۰ + ۲۹ و ۱۰ + ۳۰
بگذارد و با یکدیگر بنامید بر هر جدا سو که بالند از جوان فی الحال سفید گردد ۱۰ + ۳۱
۱۰ + ۳۲ و ۱۰ + ۳۳ و ۱۰ + ۳۴ و ۱۰ + ۳۵ و ۱۰ + ۳۶ و ۱۰ + ۳۷ و ۱۰ + ۳۸ و ۱۰ + ۳۹ و ۱۰ + ۴۰
که بالند سیاه گردد و همه عمر باقیانند اسب ثور را بدین دوا ابلق میتوان کرد این دو ثور را بنز
بهین دار و ملون میسازند و در کتاب یکم مذکور است که بگیرند ۱۰ + ۴۱ و ۱۰ + ۴۲ و ۱۰ + ۴۳ و ۱۰ + ۴۴ و ۱۰ + ۴۵ و ۱۰ + ۴۶ و ۱۰ + ۴۷ و ۱۰ + ۴۸ و ۱۰ + ۴۹ و ۱۰ + ۵۰
کوفه و یخته باب لبر شد نیک ثور را ثور تافوت او بر باب ایدانکه در سوره ۱۰ در یک
شبانم روز بگذاردان ستور اگر سفید بوده باشد یا زرد یا سرخ البته ۱۰ + ۵۱ و ۱۰ + ۵۲

مشرقی صوٹ ماه بسازد و بطریق که مثال نموده میشود و در دوزان مهر این چهار اسم را بکند
و در ضمن آن مهر اسم خود و مادر خود و اسم آن شخص که خواهد با مادر دوزان چهار اسم مذکور
ایست یا گفتایوش یا مستعلیوش یا طهالموش یا غلبوش این عمل از سبادت پناه پیر
غیاث الدین منصوبی از بیست بسیار مجرب است باید که این نوشتن و نقش کردن بخور و
دو ستاره بسوزد و با کس تکلم و کلام نکند در عمل محبت اندک شیرینی در دهن نگه دارد و تا
فراغ از این عمل و انهمر مذکور ایست

قیم سیم در پیدن ملوک باید که لوح از طلا بسازد و دوزان مرتبه نقش کند
در آن مرتبه عبد الله کریم الله لطیف بعباده برزق من ثناء را بگوید و با اسم خود حروف
مزوج میسازد و بعد از آن عدد گرفته در آن مرتبه درج نماید در وقت نگاشتن تکلم نکند و این
دو اسم را یکی بر سر لوح و یکی پائین لوح بنویسد یا گفتی مول یا علی قوا فوق و تحت لوح
کنده با خود دارد و در نظر پادشاه عزیز و مکرر گردد و این لوح از اعمال مولا نام خود هذار
شیر از بیست که هجده است خان ساخته بود اما در و االت فارس را یافت قیم چهار مر

در پیدن ملوک باید که چون پیدن ملوک در دوازده و ضو بسازد و بعد از آن لوح بسازد
از طلا و دوزان لوح این کریم سلام قول من بت رحیم را بطریق که مثال نموده میشود این عمل
از اعمال مجرب مولا نام پیر اچان کا شریف است که بجهت میرزا احمد و ز بر صفاهان ساخته بود
او هجده سال وزارت صفاهان کرد آخر در حجام انهمر را از او زد و پند اند بصد در اندک روز
از وزارت معز لشد باید که در ساعت سعد اینهمر را بکند اسم خود و اسم مطلوب را با مادر دوزان
این کریم مزوج کرده تکسیر نماید چو تمام بزاید حروف نوزانه و طلا طلب بردارد و حروف اعظم
ملاک و اعوان را جدا بنویسد حروف نور این را در این لوح عدد مرتبه گرفته درج نماید و حروف
طلسمه را در لوح سرب یا اسم اعظم مزوج ساخته در مثلث رقم کند حروف نوزانه را با حروف خود
امتراج داده در لوح طلا با حروف ملائکه درج نماید با حروف خود امتراج داده و حروف اعزاز
در خاشنه لوح سرب یا اسم اعظم مزوج ساخته در مثلث رقم کند حروف نوزانه را با حروف خود
امتراج داده و حروف اعزاز را در خاشنه لوح سرب بکند حروف نوزانه را در لوح طلا با حروف
ملائک درج کند بمثال س ل ا م ق و ل ا م ن ر ب ح م م طالب ح م م مطلوب ح م م در سماء الله
و د و د امتراج با هم س ل و ا د م و ق و د ل م ا ح م ر و ن در م ب ح و ا ح م م م اینهمه و فراتکسیر
نموده و وقت ند و حروف اسم اعظم و ملائک را با اسم اعوان بچین لوح بنویسد با هم مرتب
نموده معرب سازد و بکند چون بجد مت سلاطین روده مهر را در آتش دفن کند چون باز آید در
بازوی خویش بند از حیرت است بواسطه عزت و در نظر پادشاهان عزیز شدن از عجب است
نوع دوم بجهت این بودن از غضب پادشاهان دوزان بر چهار رقم است قیم
اول باید که روز پنجشنبه روزه بدارد و چون و ماضی از روز بگذرد لوح را از کاغذ
سفید بسازد و بر آن لوح مرتبه از طلا بکشد در ساعت سعید اینهمه کریم و من شری قضا و السوء

وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذَاتٍ أَنْتَ اخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَاعْدُ كُوفَةُ دَر لَوْحِ مَرْتَبِ
 دَرَجِ كَنْدُ بَاخُودِ نَكَمَهْدَارِ دَوَانِ غَضَبِ پَادِشَاهِ اِمْنِ بَا شَدُّ اَكْرَدِ رَغْصِ بُوْدَه بَاشَدِ بَشَقَّتِ
 مَبْدَلِ كَرْدِ دَا بِنَمِلِ اَز شَيْخِ عَلِي مَشَارِعِلِ الرَّحْمَةِ اسْتِ كِه اَز بَرَاءِ حَسَنِ بِيكِ اخْتِ عَمْرِو سَاخِرِ بُو
 وِدِ رَحِلِ كِه اَز خِدْمَتِ پَادِشَاهِ بَا زَا بَدِ بَا رُخُودِ نَكَمَهْدَارِ وِدِ مِیَانِ سُوْرَهٗ تَبَارَكِ بَكْدَارِ كِه اَز
 جِلَهٗ حَجَرِ نَاسِتِ قِسْمِ سَمِی دَر عِلْمِ لِمَیَا اَكْرَدِ پَادِشَاهِ بَا كِه غَضَبِ كَنْدِ كِه پَرِ كَشَنِ بَاشَدِ اِمْنِ
 عَدَدِ رَا دَر مَرْتَبِ طَلَا بِرِ كَنْدِ رَسَا عَتِ سَعْدِ اَنْدِ كِه شَرْبِ نِیْ نَصَدَقِ كَنْدِ هَا نَسَا عَتِ غَضَبِ پَادِشَاهِ
 بِلَطْفِ وِ مَرَحَتِ مَبْدَلِ شُو وَا سْتَادِ مَغْفُوْرِ بِنَا رِ كَسِ زَا اَز كَشَنِ وِلَسْتَنِ بَرِ كَتِ اِنِ لَوْحِ نِجَاهِ
 دَا دِهٖ وِ غَفْرَانِ پِنَاهِ شَيْخِ هَبَاهِ وَالدِّینِ مُحَمَّدِ قَدْ مَسْرُوْهٗ بِجَهَرِ اَعْلَانِ مَبْدَلِ سَاخِرِ بُوْدِ وَا دَا رَا یَا مِ
 حِیَا تِ بُوْدِ اَز غَضَبِ پَادِشَاهِ اِمْنِ بُو وَا پِنَهْرِ مَعْظَمِ اَز اَسْرَارِ اِلَهِ اسْتِ بَا یَدِ كِه بِنَا رِ غَرِ یَزِ دَارِ كِه
 اَز حَجَرِ نَاسِتِ اَسْتَا دَانِ مَقْدَمِ اِمْنِ اسْتِ وَا بَارِ هَا اَقْلِ عِبَادِ اَللّٰهِ مَبْدَلِ هَا اِ حَذَارِ اَز غَضَبِ حَكَا مِ وِ
 سَلَا طِیْنِ خَلَا سِ سَاخِرِ وِ مَوْلَا نَا مِ اِ جَا زَا دَر حِلِ كِه كَا شَانِ پَادِشَاهِ فَرَمُوْنَدِ كِه مَبْدَلِ اَنْ بَرْدِهٖ اَز
 كَلَوِ بَكَشَنِ سَمِی نُوْبِ رِیْشَانِ پَارِهٖ شَدِهٖ وِ مَوْلَا نَا خَلَا مِ كِه اَكْرَدِ اَمِنْ مِیْلَمِ زَا مَبْدَلِ اَنْ كِه مَلِ نَمِیْوَنْدِ
 كَشَنِ چُوْنِ اِنِ مَقْدَمَاتِ بِنَا دِشَاهِ رَسِیْدِ بَرِ شَفَقَتِ اَمْدِ مَوْلَا نَا رَا طَلَبِ نَمُو وِ فَرَمُوْدِ كِه مَا اَز
 كَا هٗ نُوْدِ رِ كَنْدِ شَمِیْمِ اِنِیْدِ خَا كِه دَا رِ اِمْنِ دِهٖ اَمْكَا هٗ دَا رَا بِنَا دِشَاهِ دَا دِ چُوْنِ كَشُوْدِ نَدِ هِمْنِ لَوْحِ بُو
 دِ یَكْرَدِ رَحِلِ كِه حَكْمِ بِيكِ مَا كَلُوْ رَا پَادِشَاهِ فَرَمُوْدِ كِه كَرْدَنِ بَرِ یَزِ اِنِ مَرْتَبِ زَا دَر حَقَا مِ اَسْتَا دِ مَغْفُوْرِ مِ بُو
 بِیْرِنِ اُوْرْدِ نَدِ بِحَكْمِ بِيكِ دَا دِ سَمِی نُوْبِ شَمِیْرِ بَرِ كَرْدَنِ حَكْمِ بِيكِ زَنْدِ بَرِ اَبْرِ بِيكِ مَوْسِرِ اُوْرْدِ یَزِ پَادِشَاهِ
 مَتَجَبِّا نَدِ بَرِ یَزِ كِه سَبِیْلِ پِنِ چِیْسَتِ كِه شَمِیْرِ كَارِ كَرِ نَمِیْشُوْ اِنِ مَرْتَبِ بِیْرِنِ اُوْرْدِهٖ بِنَا دِشَاهِ دَا پَادِشَاهِ
 فَرَمُوْدِ كِه اَسْتَا دِ مَرَحُومِ اِنِ لَوْحِ اَبَا زِ دَا پَادِشَاهِ بَاخُودِ نَكَمَهْدَارِ دَا بِنَمِلِ اَز اَسْتَا دِ سَعْدِ حَسَنِ اَخْلَا
 اسْتِ وَا بَارِ هَا تَجْرِبِهٖ نَمُوْدِهٖ شَدِ بَا یَدِ كِه اَز ظَا لِمَانِ دَا اِهْلَانِ حَقَالِ پُوْشِیْدَا دَانِ دَر رِجَلِ هَا مَصَافِ

بَاخُودِ دَا شَتَنِ حَافِظِ اَلْبَتَرِ دَر سَاعَةِ سَعْدِ كِه قَرِ خَلِیْ اَز نَحُوسْتِ بَا شَدِ رِ مَرْتَبِ بِنَا رِ كِه اَز
 حَجَرِ نَاسِتِ عِجَابِ نَاسِتِ قِسْمِ سَمِی دَر عِلْمِ لِمَیَا بِجَهْتِ تَخْفِیْفِ غَضَبِ سَلَا طِیْنِ وَا مَرَا یِ عِظَامِ حَكَا مِ
 اِنِیْعَدِ زَا بَا عَدَا سَمِی خُودِ دَر لَوْحِ مَرْتَبِ نَقْشِ كَنْدِ مَادِرِ نَخْرِ سَبَا رِ مَلا حِظِهٖ نَمُوْ مَشْخَصِ نَشَدِ كِه
 اَز چَرِ حَسَنِ بَا یَدِ سَلَخَتِ اِنِچَا سْتَا دِ مَرَحُومِ مِیْ كَرْدِ دَر كَا عَدِ مَرْتَبِ مِیْ كَشِیْدِ بَرِ مِیْدَادِ وِ بَا پِنِ
 خَا كَا وِ مَكْرُورِ فَرَمُوْنَدِ كِه هَر كَا هٗ كِه یَكِ اَز بِنَدِ كَانِ خَلَا مَغْفُوْرِ سَلَا طِیْنِ كَرْدِ دِ بَا یَدِ Kِه دَر نُوْشَتَنِ
 اِنِ مَرْتَبِ تَقْضِیْرِ نَكَمَهٗ چُوْنِ مَسَا دِثِ پِنَاهِ مِیْرِ اَفْضَلِ الدِّیْنِ مُحَمَّدِ وِ بَرَا دَرِشِ اِنِ پَادِشَاهِ دَا رَا یَا مِ كِه
 وِلِیْ مُحَمَّدِ خَا نِ اَمْدِ بُوْدِ وِ رُوْزِ چَرَا خَا نِ فَرَمُوْدِ Kِه هَر وِ رُوْزِ اَبَكَشَنِ اَسْتَا دِ مَغْفُوْرِ مِ اِنِ مَرْتَبِ نُوْشَتَنِ
 بِنَدِ مِیْ شَا رَا اِلِیْرِ دَا دِ مِیْ مَسَا عَتِ نَكَدْ شَتِ Kِه پَادِشَاهِ بَرِ سَرِ مَرَحَتِ اَمْدِ اَز كَا هٗ اِنِیْدِ سَعِیْدِ
 بَرِ وِ كِ دَر كَنْدِ شَتِ غَرَضِ اَز اِمْنِ نُوْشَتَنِ نَكَمَهٗ مَكْرُورِ تَجْرِبِهٖ سَعِیْدِ اسْتِ عَدَدِ مَكْرُورِ اَبَكَشَنِ ۳۸۲۹

۸	۱۱	۱۳۸۹	۱
۱۳۸۸	۲	۷	۱۲
۳	۶	۹	۸
۱۰	۵	۴	۱۳۸۱

قِسْمِ چَهَارُ مَرْتَبِ بِجَهْتِ اِمْنِ بُوْنِ اَز غَضَبِ سَلَا طِیْنِ حَكَا مِ وِ
 غَبَرِ لَوْحِ بِنَا زِ دَر وِ رُوْزِ یَكَشَنِ سَاعَةِ اَوَّلِ وَقْتِ سَعْدِ Kِه قَرِ خَلِیْ اَز
 نَحُوسْتِ بَا شَدِ وَا بِنَعْدِ رَا دَر مَرْتَبِ بِنَا رِ كِه كَارِ نَدِ رِ كَا عَدِ بَا شَدِ پَا نَقَرِ وِ
 عَدَدِ اِنِ اَبْرِ مَعْظَمِ زَا بِنِزِ بَا نَعْدِ دَر مَرْتَبِ بِنُوْیْدِ سِجَا نِ رِیْ كِ ۲۲۴

رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا یَصْفُوْنَ وَسَلَامٌ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ چُوْنِ
 لَوْحِ تَمَامِ شُوْدِ اَنْدِ كِه بُوْمِ خُوشِ سُوْخَرِ اِنِ لَوْحِ زَا بَرَا نَدِ دَا شَتَنِ دَر بَا زِ وِ یَجِبِ بِنَدِ اَز غَضَبِ
 پَادِشَاهَانِ اِمْنِ كَرْدِ دِ حَجَرِ نَاسِتِ وِ تَجْرِبِهٖ سَعِیْدِ نَوْعِ سَمِی دَر عِلْمِ لِمَیَا اِنِ مَرْتَبِ چَهَارِ قِسْمِ اسْتِ دَر
 تَخْفِیْفِ غَضَبِ سَلَا طِیْنِ پَادِشَاهَانِ قِسْمِ اَوَّلِ اَكْرَدِ Kِه تَخْفِیْفِ غَضَبِ سَلَا طِیْنِ خَوَا هَدِ
 نَمَا یَدِ بَا یَدِ Kِه دَر سَاعَتِ سَعْدِ Kِه قَرِ خَلِیْ اَز نَحُوسْتِ بَا شَدِ لَوْحِ بِنَا زِ دَر اَز طَلَا وِ دَر اَنْ مَرْتَبِ
 بَكَشَدِ وَا بِنَعْدِ رَا دَر اَنْ مَرْتَبِ بِنُوْیْدِ دَر بَا زِ وِ كَرِ اسْتِ بِنَدِ وِ هَر وِ زِ هَفْدِ بَا رِ صِرَاطِ عَلَی حَقِّ

نیکه را بخواند و محلی که بخدمت سلاطین رود که از محراب است قسم دوم
 بجهت تخیر قلوب سلاطین غیبه و شوکت و ایالت و حکومت و عزیز بودن در نظر خلایق و
 اینهمه از اعمال شیخ بونی رحمه الله است باید که علما این اسم که از اسماء اربعین است با الله
 الا الهه الرقیع جلاله را بگوید و این عدد را بان اضافه نماید در مربع طلائع بنگارد و در ساعت
 مسجد که از محراب است و عمل مولانا عبداللطیف کیلانیست که بجهت علیقلی خان ساخته بود
 بقوه اینهمه پادشاه ایران گرفت آخر باعمال بد که میکرد العباد بالله باوان رفت نمود که این
 باور جمع کرد تا ضایع شد قسم سیم اگر خواهند که تخیر قلوب پادشاهان و
 سلاطین حکام نمایند که آنچه بگویند دلشود و بکسایه او نتواند بود و در میان همگان و
 امثال خواجه بزرگوار باشد عزت او نزد سلاطین بجز از هر کس شود باید که در شرف آفتاب این
 عدد را در لوح طلائعش و شش نقش کند این عمل از اعمال شیخ بوعلی است که از شیخ مجتبی عرب
 باور سیده که از فضلاء زمان بود و از ابو مولانا احمد لاری رسید و بر سر لوح بنویسد بسم الله
 بسم الله بسم الله الرحمن الرحیم و در مسدس این عدد بنگارد ۳۸۵۱ چون اینهمه معظم را در خدمت
 پادشاه صفت نمودند شخصی گفت که کاتبان ملا احمد لاری در پیش الله و در خانست کس تعیین
 نمودند که کاتبان را بیارند چون کتب حاضر آوردند شیخ بقاء الدین محمد قدس سوره همین علم را
 بجهت تخیر قلوب جمیع خلایق و تخیر قلوب جمع پادشاهان ساخت در شرف آفتاب رسنه عشر
 الف من الهجرة النبویه و در بار و پادشاه است اول فحی که رو داد گرفتن باریز بود و روز بروز
 چهار نیکه شد بجهت ثواب علیه عالیه ساخت با نمر بنه سید غرض که بواسطه تخیر به از این عمل دیگر
 نیست اگر بجهت خوانین دیگر از خوانین معظم خواهند ساخت امر کریمه لقد جاءكم رسول من انفسكم
 عزیز الی اخره رؤف رحیم اضافه نماید کرد و غسل کرده حاضر سفید باید پوشید و در وقت

عمل نیات در دهن باید گرفت تا فراغ عمل این عمل پیش عاملان این فن قنایت عزت دارد و عامل
 این عمل با وضو باشد بخور بنویسد و بخوش کند تا پیش جمیع خلایق عزیز و محترم باشد
 قسم چهارم در تخیر قلوب سلاطین خبر اینجور معظم مکرر را اح درس صراط
 ع ک ل م و ه لا در پوست اهو بنویسد در زیر نگیان انگشت بیست و ساعت سعد باد در شرف
 آفتاب که از اعمال مجتبی سید حسن ملاط است که شیخ عبدالعادل بمولانا محمود دلیه فرمود که
 برای شاه طهماسب ساختند اگر بر پوست شیر بکشند بهترین عمل خواهد شد نوع چهارم
 از فضل اول و این مثل است بر چهار قسم در باب تسلط خلایق و بزرگی یافتن بر
 قوم و متحر کردن از عجایب است قسم اول بجهت تسلط و بزرگی بر خلایق باید که در
 ساعت سعد لوحی از ازمین و شرف هر چه در پیچ دران لوح بکشند این امر کریمه بسم الله
 ما یشاء و بحکم ما یرید را عدد گرفته در لوح پنج در پنج بنگارد و از اعمال غریبه است و بی عجاب
 است و در پشت آن لوح این اسماء بکند یا حضرت یا شیل یا امیر یا کاسل و بخور و زهر
 بکند و اگر در شرف هر چه این عمل بکند اثر تمام خواهد بود و اینهمه از اعمال غریبات الدین شیرازی
 است که بجهت شاه طهماسب حنیفه موسوی صوفیه ساخته بود و یکبار از اعمال خوب سیدان پناه غفر
 دستگاه است دارند اینهمه از همگان امثال و جمیع خلایق مطیع متقاد خواهند شد و بر
 قوم بزرگی خواهد یافت استاد مجتبی ثواب علیه عالیه اینهمه ساخت که بر جمیع خوانین و محترم بزرگی
 و استیلا یافت بدکود و انات قسم دوم بجهت تسلط شدن بر خلایق و امثال خود باید
 که لوحی از طلا در روز یکشنبه و این عدد را ۹۵۸ دران لوح بنگارد و ابتدا از خانه شان رهنم
 بکند که بسیار بخت و در حالت شرع در مدعی وضو ببارد و از اقسام

۲۴۰	۲۳۷	۲۳۴	۲۳۱
۲۳۵	۲۳۲	۲۲۹	۲۲۶
۲۴۰	۲۳۷	۲۳۴	۲۳۱
۲۳۵	۲۳۲	۲۲۹	۲۲۶

جواهر اگر با قوت باشد بجز این در دهن گیرد و اگر با قوت سوزان داشته

باشد بهتر است و بفراغ عمل یک حرف نرود انچه کریم و گفته بالله شهادت محمد رسول الله را در
حاشیه این لوح بکنند این عمل از عملهای مولا ناعبد اللطیف گیلانیست که بجهت مرشد فلجیان
در مقدس ساختن او را مسلط کرد بر جمیع امرا و قزلباش و فتنه که از عمل فارغ شو خیر بفرمود
تصدق نمایند استاد مرحوم بواسطه الله و در خان ساختن دران قلمه که پادشاه او راه او غیر
اصفهان نموده بود چون مهر ابر بازو بست باندک زلفه ایاک و املات فارس یافت و بانگاه و
جلال رسید که مافوق آن منصوب نیست این عزیز من و چیز باعث اثر دعا است یک اعتقاد دوم
اجتناب از زهریات و فواحش پلوح از مجربانست باید که از جهال مخفی دارند هضم سیم
بجهت تسلط بر جمیع خلافتی باید که در ساعه سعد اگر در شرف حل عمل کند بسیار مؤثر است
لوحی مدد رساند و بر کار درست نماید چون شروع در عمل کند بعضی رود و بر بلند پای کاراب
روان مندرج بکشد و دران بنشیند بشرط آنکه غسل کرده باشد جامه پاک پوشیده و چیزها از پیشانی
پارچه بر سر پوشد بخورد بخواهد و انچه را که بخواهد و بر خود بداند از اعمال حکیم لم لم هندلیست
و از اعمال مجرب او است و این عمل را مولا ناعبد الله بن محمد کاشی در ایام که نوایا شرف بر سر
بعقوب خان شیراز میرفت ساختن بخوان پادشاه بجهت تسلط بر جمیع خلافتی و این عمل
از مجربانست باید که چون بمندل نشیند قلم دوم بر سر باشد در محلی که این عمل را در لوح درج کند بن
خان این سر بر کند خاتمه دوم از افسر گرفته هذا القیاس تا تمام شود و هر خانه که بر کند بگوید
یا طیبه یا ل و مقصد خود را در دل بگذراند چون تمام شود روز شنبه چون از نماز فارغ شود بخورد
بگوید و این عمل را در پارچه سیاه بر پیچد در بازو راست بندد و تسلط و بزرگی بر هر شخصی که بخواد
حاصل آید اما بجهت زنان در بازو چپ بندد و برای مردان بر بازو راست و نهان که از نااهلان
و جهال مخفی دارند که از اعمال حکیم لم لم هندلیست چنانچه در مثال نموده میشود اینست و این

ان الذین	بید الله فوق	نفس در او	نفس در او	نفس در او
یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک
یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک
یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک
یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک
یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک
یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک
یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک
یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک
یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک	یا یعونک

عذر داد این مهر منبر که
مالک الملک تابعت
بنویسد بجهت چهار دور
نماید و این معمله
قیم چهارم
جماعه که در میان ان قوم سردار بوده باشد باید که لوحی بسازد از من عذر انچه که ان الذین
یا یعونک انما یا یعون الله ید الله فوق ابدیهم فمن نکت فاما نکت علی نفسیه ومن
اوتی بما فاهد علیه الله فیسوئیه اجر اعظیما را بنویسد و ان لوح مرتب بطریق ذوالکتابه این
عمل از عملهای مجرب اول از مولا نامی است که بجهت اقا خضر وزیر گاشان ساخت
او را مسلط کرد بر جمیع امثال و هم گان خواهر که بجهت املا میزدند داشت مادر علم رمل و وفو
اصدا دیگانه دهر بخورد و سر آمد عصر رساله چند از مولا ناعبد اللطیف گیلانی بدست افتاده بود
که دران جمیع اعمال مجرب مولا نامی کور بوفوت از رساله هر چه میخواست میکرد و در مشاخرین
در علم املا مثل مولا نامی که بجهت ثانی بنو پس چون ان لوح را ذوالکتابه بسازد تمام کند صوت ان
لوح را بر موی کافور زند چنانکه نقش بدید بعد از ان بر این عمل خواهد تا مسلط سازد انموم
در پارچه پاک بر پیچد در بغل گذارند و بر او ان شخص بایستد با او حرف نذر هر چه که باشد
بر او مسلط شود و چون تسلط بر شخص خواهد یا با او دعوی داشته باشد چون انموم را در بغل گذ
و از دور بر او برسد بایستد هر قسم که دعوی داشته باشد اگر معامله خون باشد بر مدعی مسلط
شود و اگر دشمنی داشته باشد خواهد که بر او غالب گردد باید که این مهر معمله را بر موی کافور
بدید بعد از ان انموم را با الد از انصوبی بسازد شبیه بدشمن و انچه در مهر نوشته است بر

حرف صل و موخر را بر داشتند و مرکب سازد و در چهار طرف مربع بنویسد با شهد روغن مستور
فیه لبود تا عجایب بیند این عمل از اعمال مولانا عبد اللطیف کلا نیست که در این فن بگانه بود
و در خدمت احمد بک ملک میدو این عمل را بجهت کچل مصطفی که یکی از امرا زادگان نیشابور بود که او را
یوسف از آن می گفتند بدختر حکیم کوچک مبل عاشق همه ساینده بسیار شب قدر انداخت در
آن ایام مولانا عبد اللطیف را پادشاه از کیلان طلب نموده بود مدتی که در هر کار که دست میبرد
در همان روز می ساخت گویا که اعجاز موسی با مولانا بود کچل مصطفی را پادشاه فرموده بودند که بواسطه
جرم برود و مولانا عبد اللطیف از آنجا می سازد این معامله در میان نه که در حال خواهد ساخت مصطفی
اخذند از اطمینان تعلقان بسیار نمود و این مقدمه در میان آورد و فرمود که این را بخر اسلخند در شب
هجدهم ماه رجب مستتر در دار السلطنه فروین در خلون نشین کچل مصطفی که دیگر نبود چون چهار
ساعت از شب مذکور گذشت که خبر آورد که برین دروازه دخیل نشین که می کند مصطفی خود رفت
چون چشم دخیل بر مصطفی افتاد از جای خود برجست مصطفی این مقدمه را از مولانا مخفی داشت چون
صبح شد منادی کردند که دخیل حکیم امشب از خانه برین رفته آخر کچل مصطفی خود آمده پادشاه
عزیز کرد پادشاه امر نمود که مولانا عبد اللطیف را بمیلان برده سوخت این از محرمات است باید که از نا
اهل و جهال مخفی نماید **قسمت و حر** در باب محبت اگر خواهی که کسی از محبت خود بیقرار گردد ای
تای تو قرار و آرام نداشته باشد باید که مرتبه بسازد و او را **دانش** این عدد را بنگار ۹۴۹
و املو خود را در پیش نهان که آن شخص بیقرار گردد و این عمل از عملهای مولانا حسین بر ربیب
بجهت سادات پناه خطیبه سلطان کرد و رایا که سلطان فرس می ساخت صبیحه خود را و میخواست
که بر پسر میرزا احمد انیس بدهد چون مولانا حسین در خوار خلیفه سلطان بود مولانا ناز اطمینان گفت
نوحه باید کرد که پادشاه این دختر را بپسر میرزا احمد انیس ندهد اخوند فرمود که بپسر میرزا احمد انیس

نمیدهم ایند خرمجهت خلیفه سلطان میگیرم همه تعجب نمودند که پادشاه این شاهزاده را بپیر میرزا محمد انیس داده و از جانبین ساز و باز عریسه میگرددند موقوف بسا صلت که عقد بندند اخوند بن عمل از تعلیفه کردیم بهرم زدن بنمغامله ان نیز نوشتن خواهد شد فرمود که در حال لوح آهن ساخته آوردند تا عمل مذکور را در مرتع نموده در آتش دفن کرد روز جمعه این لوح را در عمل آورد روز دوشنبه خرمجهت خلیفه سلطان از این اعمال محکمت یافت که در قبله نشیند عمل این امر را وضو باشد و صد اسم طالب مطلوب یا مادرین گرفته و این عقد را اضافه نموده در مرتع کاغذ بنویسد و در خاک کتاب نبات در دهن نگاه دارد و جلای خلوت باشد لوح آهن در آن کاغذ در آتش اندازد و این غریبه توجیه تمام بیست یکبار بخواند عجایب پیدا میگردد **الْحَمْدُ عَلَى الشَّيَاطِينِ وَهَيْبَةُ الشَّيَاطِينِ وَاللَّحْنُ وَهَيْبَةُ الْحَمْدِ وَالشَّيَاطِينِ عَلَى ابْلِيسَ مَسْئِدِ الشَّيَاطِينِ هَيْبَةُ الشَّيْطَانِ عَلَى الْإِنْسَانِ وَهَيْبَةُ ابْلِيسَ عَلَى الْإِوَادَةِ وَهَيْبَةُ الْحَمْدِ وَالشَّيَاطِينِ ابْلِيسَ الْإِوَادَةِ عَلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ بِحَبْرَةِ الْفَقْرِ وَمُتُونِ وَعَشْرِ فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ بِحَقِّ سَلَامَانَ بْنِ أَوْدِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ أَنْ تَجْلِبُوا وَتَهْرُقُوا فُلَانَةَ وَجَمِيعَ جَوَارِحِ الْبَلَدِ وَالْمَجْدِ فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ بِحَبْرَةِ الْفَقْرِ وَمُتُونِ فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ إِلَى قَلْبَتِ الْأَيَّامِ وَمَنْعَتِ الطَّعَامِ وَقَطْعَتِ حَبِّهِ أَطْبَعُونِي وَتَهْرُقُوا قُلُوبَهُمْ وَأَرْحَبِدْهَا وَفَوَادَهَا السَّاعَةِ بِحَقِّ وَالطُّورِ كِتَابِ مَسْطُورَةٍ رَقٍّ مَشْهُورٍ وَالْبَيْتِ الْمَرْفُوعِ وَالْجَمْرِ الْمَجْجُونِ ابْلِيسَ يَا مَسْئِدَ الشَّيَاطِينِ أَطْبَعُونِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ وَالْأَصْلَ وَاجْهًا بِجَانِبِ فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ سَبَّارًا وَاضِعًا شَهْرًا**

ppv	pp.	ppp	ppq
ppr	pp.	ppr	ppr
ppi	ppo	ppa	ppo
ppq	ppp	ppr	ppp

التاسعة وأصل وجهها بجانب فلان بن فلانة لبيار واقع شده
که در عین خواندن مطلوب حاضر شده است و روز یکشنبه آمد
که پادشاه بخانه خلیفه سلطان آمده شفق و تطف لبيار
نموده چون بدو لقمانه رفت در ساق خاتم افرستاد که امشب شاه
زاده را یاد شاه بخلیفه سلطان میدهد و در ذاق بگیرند آخر

روز ثواب علی بن علی خان خلعت امامت بیجه خلیفه سلطان آورد و شب علم و فضل را حاضر نموده
شاهزاده نکاح منعقد ساختند این عمل از عجز باقیست زیرا که بجز این نیکند قسم سیم اگر
خواهی که یکی از خوانین محکم که وصال او متصور نباشد باید که از طالع مرتبه بسازد در روز یکشنبه
این عدد را در آن مرتبه درج نماید اسم طالب مطلوب را با مادرین تکبیر کند بعد از آن حروف مقدر
مؤخر را بر داشته و با تکبیر کند با این اسم حروف و مؤخر نوشته تکبیر نماید تا
سر تکبیر تمام شود آنگاه مرکب ساخته از قبله سازد و در چرخ افکند می باشد روغن بسوزاند
و بخوبی بر فیله بنشیند که فیله تمام شود و این غریبه اینست بکار بخواند علم مذکور اینست ۱۴۳
۴۱۶۷ جمله و غریبه اینست اقمت و عزمت علیکم یا ایها الارواح الموقل هذه
الحروف بحی میطرون و بحی یا الاله الاله الرفیع جلالة و بحی سلمان بنی او و علیها السلام احرها
القلب و المحب و الفؤاد و جميع جوارح البدن فلان بن فلانة بحی و مؤن و الف فلان بن فلانة
الشاعر الشاعر العجل العجل الطیور و لحضر بحی یا ایها النفس المطمئنة ارجی بحی کھنق و
حسق و ق و القلم و ما یطرون و بحی اھیا یا شراھیا اذ و یا صبا و یا ملائكة الموقل هذه
الحروف و الکلمات المركبة من هذه الحروف و التکبیر اخرج القلب الفؤاد و جميع جوارح البدن فلان
بن فلانة بحی و مؤن و الف فلان بن فلانة بحی الحق و بحی لقد جائکم رسول من انفسکم عزیز
علیہ ما عنتم عربی علیکم بال مؤمنین رؤف رحیم این عمل از امام محمد لوله است که بیجه حکیم الحکماء
ارسطو ساف و در خرناد شاه عکرم را بر ایما و کوفت باید که عزیز و مکرر دارد قسم چهارم
در باب محبت اگر خواهی که شخصی ادب و انده سازند که دیگر خود را شناسد چنانچه پس در ساف
خاتم را مولا نام بر آگاه سازد که در و دختر سید یک کمانه در دبه کاشان بالا خانه داشت که در آنجا
میخواهند خرمیل تمام بر سپرد ساق خاتم بهر سائید این پس بخواند است دختر مولا نام مذکور این

مطلب میان آورد چون عمل کرد پس خون بهر سائید بگر هر چند پادشاه و مادرش خواستند
این خون از سیران پسیرین رود علاج پذیرفتند آخرم چنان مجنون ماند شروع روز
پنجشنبه روزه دارد و بجزارد و تلجاشیکه که نباشد مرتبه بسازد از مس و در آن مرتبه این عدد را
بنگارد به بخوبی بکار برده دعاء قرش را از اینست بار بخواند پیش از نوشتن آن مرتبه بعد مرتبه تمام
کند در حال سر برهنه کند باز دعاء قرش را بخواند این اعمال از عمل ملوک حکیم است که یکی از
خلفاء موسی بن عمران بوده و علی بسیار بزرگست بنا کرد چنان مفید و ستم ساخته که دیگر
رو به خلاص ندید چنانکه مولانا عبداللطیف کلاهی بهر محو پس میر حسین بنجی را بواسطه دختر
مهر علی کوچک دیوانه ساخت انجان دیوانه و مجذوب شد که سر برهنه سه سال و اصفهان میگذشت
و مولانا احمد مرخوا این عمل را برای در حل مشکلات خود بخواند و بنویسد که که دیگر این عمل
نکند و مکرر شیخ بهاء الدین محمد تبریزی این عمل میگرد که در زمان حضرت موسی علیه السلام
یکی از مردمان اعیان بنی اسرائیل کو با مختار موسی سر که میخواست حضرت موسی در آن روز دله قریشا
خواند و این عمل کرد و اکثر برانند که حضرت جبرئیل بواسطه اطاعت انقوا این دعا را آورد و این عمل را
مختار موسی امون و بر و آتی این عمل افلاطون است شیخ بهاء الدین محمد قدس سره با ستاد
میگفت این عمل را تکبیر بکند تا مجنون بر طرف گردد بسیار خوب دیگر باید که اسم طومط و دخی
قرش را عدد بگیرد و آن عدد را در مرتبه بر و بعد از آن هفت اسم قرش با اسم مط تکبیر نماید اگر اسم ط
هفت حرف بوده باشد صد یک اسم قرش را بخوبی بنویسد یک حرف از اسم مطلوب داخل سازد و آخر
اسم که حرف بوده باشد اسم مادرش را بنویسد بحرف تا اثر تمام دهد باید که در روز روزه بد
و اگر تکبیر کند بعد هفت سطر جدا بنویسد هر هفتا یک مرتبه در چرخ بسوزاند اما علقه در
بکراغ روشن کند این عمل را هر روز یکشنبه میکند اما چون برای محبت باید که در تثلیث

نَشْرُ الكِتْرُونِيك فَرْوُغ مَهِر

Fmehrr.com

زهر و مشرب بکند اگر خواهد که شخصی امته خود کند از این عمل و نیز از درد عافیت از بندگان
میرغیاث الدین منصوباد از این که او فرموده است اگر کسی خواهد که بر کسی که او را امته خود
سازد چنانکه به رخصت از او بخورد باید که اسم آن شخص را با اسم خود و هفت اسم قریش را عدد بکند
و در شرف افتاب در مرتب طلا بکند بعد از آن که از شرف منصرف شود و آنهم را بیاورد و هفت اسم
قریش را از شرف خواهد شد و ریش آنهم بکند هر روز بر افتاب بایستد آنهم را بیاورد و بر
رویه خود دارد و بگوید الله بحق اینهم معتم مبارک فلان را مطیع و مستخر من گردان چنانچه و خوش
طرح و حق و انصاف امته سلیمان گردانید اگر امته شد بجز اگر نه طالع آن شخص را ببیند که کدام
بر حست و بکدام کوب مذکور است حروف کوب بر جز این بر طالع را بحرف زهره و مشرب و تکسیر
نماید بعد اسم خود را و اسم مطلوب را با حروف مذکور بنویسد امتزاج داده تکسیر نماید نگاه بعد
حروف تکسیر قبیل سازد از حروف سفید آن قبیلها را در جزاعدن من بنویسد و غایب و بنویسد
در خاک قبیل سوختن بگوید بحق ایند غایب و بگوید فلان را مطیع مستخر من گردان در حال جنان شود
و مهر طلا را باید که در بازو راست بند نوع دوم در عقد اللسان قسم
اول اگر خواهی که زبان شخصی به بند تو از شر او ایمن باشد و قبیله که او در منزل باید بیاورد
عقرب تحت الشعاع بنویسد این عقد اللسان او در حین نوشتن اندک مدتی در دهن گذارد و با کبی
سخن نگوید حروف صوامتر با اسم آن شخص تکسیر نماید چون زمام باز آید هر حرف را و امته را بر ق
سازد و معرب نماید در لوح سر نقش کند در خانه تاریک در زیر سنگ گران بنویسد یا نشیند و
که مطلقا حرف دن نتواند در خانه نشیند اندک سار بنویسد اسم عقل و هوش و نفوذ و خواست و
احساس ظاهر و باطن فلان بن فلان در عرض حق فلان بن فلان را بعمل از مولا ناحین است بیه
میرغیاث و از تعلیق است قسم دوم اگر خواهی که زبان کسی را بندد باید که پشت بقبله نشیند

و اندک مدتی در دهن گیرد و عمل در طریق تحت الشعاع که بسیار مؤثر است و از عجز بآست و حیرت
انتهای را چنان ساخته منکر مثل جوان صامت که اصلا حرف نتواند در شخصی بسیار بد نفس
بوده و بخدمت پادشاه در حق خالق الله بسیار بد نفسی منتهی و افترا و بهتان به پادشاه گفت
آنچه این در حق فلان گفته بود باید که فردا در عدالت بحضور مدعی باو بد موافق آن بانگس سزا
رسانند شواقل عباد الله جلال متجیم باشد در خدمت عفران پناه شیخ بهاء الدین محمد داستان
مقصود نشسته بود و آن شخص تمام بسیار مراد به ثواب عیان جمع هم در آنجا نشسته بودند و خدمت
عفران پناه شهادت دادند که این را از این همت بر پشت بسیار مراد به است به صلاح نفوذ است
بندگان شیخ یا بن خاکسار فرمودند که روان و فلم بنار که سزای مر مفسد را از این بند خدا دفع نماید
کرد فرمود که حروف صوامتر بنویس اسم آن شخص ناماد در حق من زن واعداد حروف صوامتر یا اعداد
آن شخص ناماد در حق گرفته و این عدد بر آن اضافه نماید ۲۴۴ و بر کاغذ بکشد و بکشد این عدد از آن
مثلث بنکارد یا شخص مطلوب فرمودند که این را در خانه تاریک در زیر سنگ گران بر سر آن بگذاران
تحت الشعاع بنویسد او در روز دیگر پادشاه دیوان نموند چون آن شخص بد نفس را طلبد و ناچار
در حق ایند گفته بگوید هر چند خواستند که آن حرف ند زبان بطریق جوانان گویا بنده
نتوانست زبان این بیگانه چیزی بگوید پادشاه فرمود زبان این بد نفس را ببرد و آن را ملامت
دادند پس این عمل از آن بزرگ زمان پیش خاکسار پادگار ماند قسم سیم اگر خواهی که زبان
کسی را بندد که دیگر آن شخص حرف نرند این عمل در باب محبت بسیار مؤثر است شیخ بهاء الدین محمد
این عمل را در باب محبت بسیار کرده است اگر شخصی خواهد که کسی را شیفته و عاشق خود سازد باید که
صوتی بسازد از موی که بصوت مطلوب مشاهده داشته باشد بعد از آن بنویسد این عدد را در لوح مرتب
و در دهن صوت گذارند و صورت را در خانه تاریک پادرسر زبان که مبت باشد در دهن گذارد می

بگذارد آنکس فرمانبردار گردد آنچه بگوید خواهد کرد این عمل از شیخ صفی الدین است که از جمع اعمال
بزرگان مجتهدان مستحسن افتاده و مکرر تجربه سپیده است و این عمل را بنده خود تجربه نموده است و
وقتی که صبیته نواب خارجا خانرا بخلف بیک ندید میباید پیک دختر و مادر و پسر و بچه نمیشد
پادشاه خود فرمودند که قراجمو عزاد کردند باین خاکسار فرمودند که عقد اللسان را پیدا کن بنده پیدا
کردم بیک را خواند فرمودند عمل صورت لیمبرستان چون پیدا کرد فرمودند در خدمت پادشاه
این عمل را کردم همان شب پیک و مادر را بخدمت پادشاه فرستادند که خانرا پادشاه
است لیمبر کس که میخواهند بدهند پادشاه اند خنرا بخلف بیک داد و در شرحیکه عقرا ن پناه شیخ
صفی الدین در این باب نوشته اند است که وقتی که پادشاه روی یک از وزراء عظام خود غضب نمود و حکم
بر قتل او کرد شیخ قدس سره در روی بود آن شخص بخدمت شیخ آمد گفت که حکم بر قتل بنده کردند پادشاه
که با جایت مقررین باشد رخت این پیچاره بکنید شیخ در حال این عمل را نوشت بطریقیکه مذکور شد
گوینا از خواطر پادشاه رفت که این را میباید کشت دیگر از این بقوله حرف نبرد و از خواطر او محو شد
باز بوزارت اعظم سزا فرستاد از شد از حجت بابت عقد اللسان در طریق دیگر بابت الشاع
نبولید در دهن صوخته گذاشتند در خانه زار بیک پادشاه در دهن کله ادم بگذارد که مؤثر باشد بسیار
واقع شده که در باب محبت همین عمل مطلوب را بدست آورده اند مفصو حاصل کرده اند نقلست
آنکه شخصی صبیته برادر محمد محرم که یکی از اعیان کاشانست نام زد نموده در کار عروسی بودند که
مولانا اسحق بکاشان آمده شخصی پیش او رفت که من سه تومان بنومیدم اینها ماله را چنان بر
هم زن که دیگر صوخته پذیرد آنچه داماد آورده بوهیم که باز پس گرفتند آن شخص نومید گشت
دختر را مولانا اسحق بجهت آن شخص خواست تا کار بخلاف رسید که خوابستند دختر را عقد کردند
شب ناف شد انشور اول بخدمت مولانا میرزا آمده بدست و پناه خواند افتاد گفت بجهت رضای

خدا مبلغ پنج تومان بخوندادند شب فافست و وقت ظهر چهارشنبه این امر را بخو
قرا دادند جمیع مردم عروس از ذکرها تمام پرسیده و حروف صوامیرا با سماء ان جماعت
تکبیر نموده در سه مثلث پر کرده باند مذکور که نوشته خواهد شد پس فرمود که یک مثلث را بریزه
کرده با خاک مرده در میان جماعت مردم عروس انداختند و یکی را در دهن مرده گذاشتند آن کله را در
خانه عروس فن کردند مثلث ثالث را در میان سر که حل نموده در بخوش مثل کلاب عرق بخار و
فهر کرده بردا ماد و عروس اهل ان پاشیدند همینکه بکپاس از شب پنجشنبه گذشتند و معامله
عروسی منعقد گشت عروس را برداشته بخانه داماد میرند که در میان مرده عروس داماد جنگ
شد چون پامع عروس بر سران کله مرده رسید اینچنان جنگ قائم شد که یک کپاز طرف عروس کشید
شد سه چهار کس زخمی شدند داماد زخم منگور خورد و بجا نرخم پیچاره مرده باز انداختند بجهت همانند
خواست قیسم چهارم در باب عقد اللسان این عمل از شیخ بونیست که اخوند مولانا
حسین بجهت مقصود بیک ناظر کرد و او را از بلیه نجاه داد باید که بطریق مثال که نموده میشود بنویسد و
در میان او دو جوته ده مجهر مرده مجاور و مجهر زن مجاور ماده بدهد که عقد علی بر این نیست اینست
یا مَسْتَطِيعُ سَطِيعُ النُّورِ شَمَعُوْنِي يَا رُبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ اَصْبَاوْتُ اَهْيَا اَشْرَاهَا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ يَا بَاقِي الْعَرْشِ لِلَّهِ السُّلْطَانُ لِلَّهِ يَا اِلَهَ الْاَلِهِيَةِ الرَّفِيعِ جَلَالُهُ اِنْعَمِلْ نِيْزَ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً
ذَا رَدُّوْزٍ بِمَا اسْتَدَامَ اَخُوْنَكَ الْخَلِيْفَةُ كَفْتُ اَمْرِيْ وَبِكَ عَمِلُ يَابَدُ كَرْدُ شَخْصِيْزَادِ رَحْمَتِكَ كَرْمُ يَابَدُ كَرْدُ
چنانچه پیشاب گردد و بی از ام شواخوند مرهم همین عمل کرد صبح شنبه یا سه شنبه عمل کرد میباید که
در خلوت هم بر این نق عمل بکند از حجت بابت اگر در تعلیق شیخ بونیست همین لوح که نوشته شده
بجهت عقد اللسان عمل فقط است این تصرف از اخوند است او نیز از اعمال تعلیق عمل دیگر
نمیبرد باید که لوح از من بنار و این لوح را در آنجا نقش کردن بخور ساختن و در خاشاک این

اَبَر لَقَدْ جَاءَكَ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ بعد
اسم طوطی را بطریق جسر خایه نوشته تکسیر باید سوخت و برهان لوح می چراغ باید فروخت
اگر مژگان باشد سر لوح نوشته و دراز و چوبیده مجاز ماده ذاد و فیل در شهت سمن باید
سوخت چون اخوند چراغ روشن کرد اگر چه چندان روشن نشد بوجرا آوردند که در میان
ایشان صلح شد اگر شخصی حسابش کند بر دفتر او مبلغ بحساب برآورد او مظلوم باشد
روز بیک حساب او کند باید که نام محاسب جماعت که در آن مجلس باشند همه با نام محاسب تکسیر
کنند عدا آن تکسیر گرفته در مرتب بنویسد انگاه آن لوح را بحرف مقطعه نوشته در خاشاک
لوح بنویسد اسم آن شخص یا مادرش بنویسد در مکان محاسبه فن کند روز بیک حساب
میرزا محمد و وزیر را میگویند این سطر اخوند محرم کرد بعد از آنکه محاسبه او کرده بودند هیچدی هراد
تومان از او میخواهند پادشاه مکرر گفتند که چرا زر نمیدی او در جواب گفت که بیکار دیگر حساب
مرا بکنید که اتفاقاً الله حساب مرا خوب نکرده است پادشاه معصوم بین خاطر را و مولانا صوفی را
فرمودند که در دفتر خان بنشیند جمیع نویسندگان خوبان میان همه الملک کرده حساب او را بکنند
اخوان همه را و بنده را همراه برداشت به نقش جهان که دفتر خان در میان باغ نقش جهان بود آن
عمل کرده بود در دفتر خان دفن کرد و مادر چهار باغ سپردیم چون برگشتیم دیدیم که میرزا محمد
خندان پیر نامت جمیع نویسندگان گفتند که میرزا محمد هفتصد تومان بیکر فاضل دارد که زیاد از
مال خود داده است بعمل از عمل مجرب مولانا حساب است نوع سیم در باب گردانیدن ل
که از جاقه و رو و از انجور دردن بر چهار قسمت هتم اول این از شیخ لواء الدین
محمد است که اخوند از کتاب و نوشته و اکثر اعمال حکم طوطی هند پست اگر خواهند که دل کسرا از
کسب سازند که دیگر رو او نه میدید رو او را انجور گرداند و صوت بفرماید از هفت جوش پا از قلم

بطریق که نموده و بنویسد شیخ لواء الدین محمد بجهت ثواب صلیه غایبه کرد و پادشاه از جمیع مردم و کل
خلاق چنان گردانید بطرف ثواب چنان متوجه شد که به او اب انجور در روزی که طریقه باشد یا
قمر در برج ذو حبه بن باشد اینجور زادر شکم انصوت باشد که معده بناخته اند یا بصوت کلب نقش
نمایند این لوح مشرب زادر هر چهار طرف ان لوح بحرف مقطعه نقش کنند لوح مشرب زادر شکم آن
صوت که سیر او مثل کلب است نقش کنند لوح مشرب زادر خاشاک او مرگ بنویسد این عمل شیخ لواء
الدین میگرد اگر چه عمل هفت کواکب حکم طوطی را تصحیح نموده با آنکه کاتبان شاید از قلم انداخته
باشند چنانکه مولانا حساب در تعلیقه تصرفات نموده است شیخ در رساله حکم طوطی کرده است
اگر خواهند که سطر لطیف بنویسد شاهر از آن که بگردانند مخر خود کنند باید که نام آن شخص مدعی را با
اسم آن پادشاه یا هر که بوده باشد بحرف ذی و صوامت در ساعت حل و لوح سیر تکسیر نموده در ضمن
همان لوح در مثلث درج نمایند این تصرف از شیخ رحم و ازادر خان او پادشاه را و در خاک دفن کنند
پیش پادشاه اگر چه نقش او بنویسد باشد صاحب منت منزل گردد این عمل از مجربان شیخ است
که در اعمال حکم طوطی نوشته است بدانکه اسمی را که تکسیر نموده است جمع حروف ظلمات را با بیرون
مثلث بنویسد حروف گرفته بنامند که نوشته میشود در این مثلث درج نمایند در ضمن لوح سرب
بعد از آن دو صورت را بعقل آوردند که از مجربان است آن دو صوت و باید که در پهلوی راست صورت
ادما بحرف بنویسد اسم صم مع و و در پهلوی چپ این حروف ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ و بالا ۱۰ و بالا ۱۱
سرا انصوت این بنویسد صم ۴ ۳ ۲ ۱ و بر کف پای راست یا طپال و بر کف پای چپ یا
اسطیطال و بر صوت کلب بنویسد یا کف طال در پهلوی راست یا مستطیال و در پهلوی چپ یا همال
و در کلب که در دست ارد ال ک ع ما و بر طرف آن کلب بنویسد عبطال و بر روی دیگر اطمال
بعد از آن دو صورت را بطریق شخصی بنویسد اما نظری بنویسد اگر بر تخت بنشیند همان طرز بنشیند

نماند بزبان خویش اظهار محبت نمود گفت نمیدانم که با ما چه کرده اند که امشب صلا میخیم خواب نماند و
حال اینرا از خویش خبر ندادیم زیرا که خدا از گناه من بگذرد پادشاه در خلوت بوضال او موصول شد و مدت
شماره سال این محبت در میان او و پادشاه مانند یکدیگر در تمام عالم ظاهر شد این بدنامی در آن
سلسله ماند که روز پنجشنبه اگر به تلبیس زهر و مشروب باشد اثر نماند بخشد که از اعمال مجرب
است اینرا از صحرای لیبیا بهیچ جا نباید کرد که خیر الدنیا و الاخره است و انصوه مذکور اینست

هر دو صوفی بزرگ یکدیگر و دست هر یک بردوش دیگری بگذارد و باید که ذکر در فوج زن بکند پس
این عدد را ۷۵۰ در شکم میبندد و این عدد را ۳۴۸۹ در شکم زن نقش کند این عمل از اعمال هفت
کوکبت شیخ بهاء الدین محمد بعمل آورده است و همیشه با خود داشته که از خود جدا نکرده و هر
عبارتی که میگوید از این هفت کوکب میگوید و این عمل مشتری بود که مذکور شد اما عمل هر چه چون
که خواهد که چنانچه مقبوله معتبره را میخواند و در قصه خود را و در چنانچه بکشد عیب او نماند باید
که در شرف هر لوح از مس بسازد و این عدد را بطریق مختص در لوح درج نماید جمله ۸۴۲ او با خود دارد
تا حاجت ببیند شیخ بهاء الدین محمد این اعمال هفت کوکب را یکی نمیداند مگر آنکه بخند روزی پادشاه
نخستین خط شیخ بیرون آورد و اینها کسار داده گفت که نقل اینرا بر دار بند و نقل اعمال هفت کوکب را
از آن نخبر داشته و بنده از زبان شیخ شنیده ام که میگوید در اعمال معتبره پیش مشاخرین به اعمال

حکیم طهطم در عالم عمل دیگر نخواهد بود هر سال در اعمال هفت کوکب گذشته و الواح هفت کوکب را
بدست آورده بعمل در آوردم پس هر که این اعمال چنانچه شرط است بکند در عمل خود را و در هفت
کوکب محراب گردند چون کسی خواهد زنی در عشق محبت خود پیوانه سازد که بی او بکشد و نماند ماند
باید که در شرف آفتاب لوح بسازد از مس این عدد را بیج در بیج بنکارد و در لوح نقش کند با خود دارد
چون مطلوبی باشد که سر از طاعت به بچد باید که لوح مذکور را در آتش نکارد و هنوز خرازه آتش در آن
نرسیده باشد که بقرار کرد و روزی در خدمت بندگان سادات پناه علامه میر سید علی خاوند
شیخ بهاء الدین محمد در باغ بمکان کوشش بود که میر فیض آمدند از هر جامه که میگردند میر
فرمود اینا که باشد که بچهار ضلع صمد استر باشد بند کفم خداوند که میر صاحب عمل کوکب را
از شیخ بهاء الدین محمد فرا گرفته اند اگر ازاده داشته باشد حاضر خواهند کرد هر کس که ازاده داشته
باشد و طریقه العین حاضر شود چون میر فیض از ایشان پناه ان سباده پناه بوسید گفت امر زبند
میخواهد که در خدمت شما حاضر باشد مجلس فایده و نفع بگذارد بنده با سبده یکم بسیار گرفتار
و او از من کوچن است نمیدانم که کجا است اگر او را شفقت فرموده امر زبند را اینباغ حاضر سازید جمع مجلس
از بیک انتخابتون نازنین خرم و شادمان خواهند شد بسیار خطوط خواهند گشت اگر چه او از حرم
جمال او در تمام شهر اصفهان منتشر گشته بود اما خاتون را هرگز که ندیده بود میر شادان به قبول اینمعنی
کردند و حال بیکرادر شهر فرستاده همین لوح می موجوده را کند کار کرده آورده اند هشت شاعر
از روز یکشنبه بوشروع در این عمل نمودند و خاتون انتخابتون تا باغ قریب یکفرسنگ بوهنو دو ساعه
از روز مانده بود که انتخابتون سراسیمه شده هیچ کس را خبر نکرده بیاف پیکانگر آمد تا رسیدن بیاف
مانند پیوانگان فریاد میکرد و خور از زمین میزد که مرا چرا میزنند من هر چه میخالت با پنجار سپید
آخر آنرا خرازه آتش بکند و بدو آوردند بعد از ساعتی بخوابید فیض علقان بسیار نمود و خاتون شروع

بد شنام دادن گرفت که مرثیها اینجا چرا آورد بدین چه گناه بشا کردم چنان بیتاب شد آمدن تو که کفر
پای خود را غلط کرده بود و چون او خاد پیکر باره دز آتش کردند باز بیتاب شد بنیاد گریه آغاز کرد و همیشه
لوح را از آتش پیرن میکردند و از آمدن پشیمان میشدند و از این بانگ خوشی لذت میبردند و نموندن باره
در آن مجلس نشسته برخواستند و بنیاد پادشاه رفت و شکایت میکرد پیش پادشاه کرد گفت که میر فیض
مرایباغ بیکان کرد برده بود پادشاه را بر این سخن بسیار ملال خاطر گرفت فرمود که میر فیض را طلبیدند
گفت میر این چه عملیست که زن به ستر کرده از خانه پیرن میکشد میر پسر پادشاه قسم خورد که او خود
آمدن تو شاهد انحال ملاجلال مخم و سبادت پناه میر سپید علی که در آن مجلس بود گفت چون شد که این بیباغ
آمد بنده گفت که بنده گمان میر علی کردند و از حاضر ساختن پادشاه میر را طلبیدند گفتند این واقعه
چون بود گفت پادشاه هم حسب التماس میر فیض از عمل زهره او را حاضر ساختم غرض اینجست از عجز پادشاه
باید که در عمل محبت بگذارد و از این رهن نگه دارد و تا فراغ عمل **عمل زهره** چنین کند که
اسم ط و مط و اسم زهره و هر سه را با اسم مادر از آن حروف مقطع معطر بنویسد حروف زهره را با حروف
مشرقی امتزاج دهد پس حروف برج مشتری و حروف برج زهره و حروف طالع و حروف بت طالع با
هم امتزاج داده تکبیر نماید تا زمان بزیاید آنگاه حروف زهره و حروف مشتری را از آنجا بردارد و جدا
بنویسد حروف نورانی نیز بردارد و حروف صوائف طلائع را بآمال خود بگذارد و اینها را با تکبیر نماید
بعد مرکب ساخته معربانارد بعد از آن اعداد تکبیر او را با عدد تکبیر سیم در لوح من پنج در پنج
بنگارد و دز آتش نکند و از مطلوب بخت کرد و شیخ بهاء الدین محمد این سطر را بارها در عمل آورده و
هر بار عجز پادشاه این عزیمت را و قبیله دز آتش دفع کند بخواند عزمت و اقسمت علیکم انهما الارواح الملكة
هذه الحروف المركب المعظم اجیبونی و اطیعونی بالخصان فلان ابن فلانة المحبة و مودت و الف خلان
ابن فلانة الشاخرة الشاخرة الجبل الجبل الجبل لا نوم له ولا فراخ حته یا بایه الی عند فلان ابن فلانة

یا الوحاشیل یا محاسبیل یا کتائبیل آجیو بی واطیعو بی وهد و زانکسپرد در نظر گذاشند و اسماء الله
و اسماء ملائکه اعوان برآورده و داخل غریبه نموده قسم داده بخوانند تا تمام عمل بطریق جفر خایه
معمول دارد و قسم بدهد که ای فلان بن فلان آجیو بی واطیعو بی بحجت و موده و آلف فلان بن
فلان بحق کهنقص و حقیق نون و القلم و ما یسطرون و یحیی ص و لیس آجیو بی واطیعو اضر و بی
المشاعر الساعه العجل العجل العجل حرقوا اولئها و حبسوها و جمیع جوانح بدنها حقه فوادها
یحیی هیه الا سماء یا ناهید یا ملائکه السماء آجیو بی واطیعو بی یحیی سمحاسبیل و یحیی زاد اسیل و یحیی
مهمطاسبیل الساعه الساعه اضر و بی واطیعو بی یحیی هیه الا سماء العظام یا مالک یوم
الدین ایالک نعبد و ایالک نستعین و اگر خواهد که بکیر از خوانین معظه متحر خود سازد باید که در
شرف افتاب لوح بسازد از طلا و در مالوح این عدد را بطریق مرتج نقش کند ۱۰۹۹ و در آتش بنهد
بعد با خود دارد از آنجا تون سُر یا برهنه برخواستنه پیش تواید اما اینم یوانک دارد ز نهار که مجرام
نکند لوح مذکور را اینر و چپ بند بند این عمل را برای شنجی کرده بودم آخر بفعل حرام انجامید بگو
توبه کردم که باز این عمل برای هیچ احد نسازم عمل عطار کی از اعمال مجربه و معموله استادان
ما تقدم است بجهت اهل قلم خواهند که عمل بکنند لوح بسازند از نقره و این عدد را در مالوح بطریق
مقدس نقش نمایند در باز و عذاست بندند این عمل را مولانا عبد الکریم دیلمی بجهت نظام الملک کرده
بود و بانم رئیس سانبند که مشهور است قه که حسن ستال تفریر نظام الملک نموبر تفریر نظام الملک
بسیار مضرب گشت در آن عصر مولانا مذکور بکانه عصر بود در این فن شریف پس مولانا بجهت نظام
الملک این سند سلخه و او با وجودی که حق با حسن ستال بود نظام الملک بر او غالب آمد و حسن
ستال را ضایع کردند بدلت اینهمه معظم و منساب شنجی است و خواهند که بکند بکیر نام مسنوف را
بانام صاحب حساب تکیه کند عذ نام او را اگر قهر ناعند مذکور شده در این لوح عطار و بنگارد و

حروف صوامت را با اسم مستوفی بنویسد آن شش اسماء که از لوح عطار دانست در
جمله لوح رقم نماید بیازویه راست بنویسد فذت قادر و متعال را مشاهده نماید چکایت در
ایام که میر شمس الدین علی وزیر اصفهان را تفریر نمود پادشاه بجای نوبندگان سرکار را
حکم کرد که حساب میر شمس الدین بکنند آنچه بر او براید بملک و اطراف نشان نمایند تا از او باز یافتند
بخانه عامه غایت کرد این مصلحت بقلم میر انور و مولانا مظفر قاسم بنجد مشیخ هاء الدین فیه التماس
نمودند غایت کربانت رفاهت میر شمس الدین باشد شفقت نموده عنایت فرماید شیخ به بند و قفس
نوشند که لوح عطار را بر این میر شمس الدین بنویسد بنده حسب الفرمه شیخ این عمل را بجهت میر
شمس الدین وزیر نموده مبلغهای کلی بر او تفریر کرده بودند پادشاه قسم نداد کرده بود که از او میگیرم آخر
الامر چون این لوح تمام شده بود بقیه یک جلد دیگر در آن خود داده بمیر شمس الدین فرستاد که با کمال مستوفی
و جیب غاسبان از این عمل دل شوشند بر میر هیچ خبر نداشتند باید که عدل سوه و الحصر اگر فیه باعد
از شش اسم در لوح مستوفی بنکار که از اعمال غریب است و اگر مطلوب در دست طالب گرفتار باشد
خود را در این باب معافی نداند که باعث نجات دارین است اگر خواهند نامه پارسو به بخت بفرستند آن
نامه را نموده بر سر نامه بقلم سرپای بنویسد بهر مدعا که بفرستد حسب المذاع ساخته شود میر
غیاث الدین مستوفی بمولانا قاسم مدتی این عمل را بجهت او ساخت و آنست بزرگ را با نموده سبند
که تا حال استیغاف صفاهان بارت میکند که راه تغییر و تبدل را بران گذر نیست اگر خواهند که
از اهل قلم امیر خوشنویس و ساعتر شرف عطار را بنویسد آن در لوح نقره بکشد اسم انتخاب را با اسم
خود تکبیر نماید حد ابر کرمه و قالقران المجید بکعبه و آن جاء هم مستوفی و فقال الکافرون
هذا شیء عجیب بان تکبیر عدل گرفته در آنست در رج نمایند در باز و راست بنویسد اندک چنان
مستوفی بطبع متفاد او شو که شرح نوشتن راست نباید در آن ترسیم این لوح اگر مستوفی در دهنش

نگاه دارد بهتر است خصوصاً از مردی که سواخ داشته باشد در بیان عمل فیه
این لوح قریب به نخبه و منسوبان قمر را چونیکه پیشا حمر و تریاق کبر است چون خود باشد
از مخوسات خلایق بود و پادشاه شرف اول از برای نخبه خوانین معظم بسیار است
چونخواهد که یکی از خوانین امیر خوشنویس را چنانکه مولانا عبدالحجیل جلایه زبیده را مستخر
خود گردانید این نامه بفرستد و کار نمیکرد این عمل مولانا عبدالحجیل غایب است که شیخ هاء الدین
محمد داخل اعمال حکیم طهطم نموده است و خواجه نصیر الدین بجهت فرزند خاتم زوجه چنگیز خان
کرد و از چنان مستخر ساخت که بفرستد و اب بخورد و خواب نمیکرد و باید که در شرف قمر لوح از
هفت جوش بسازد و در آن لوح این عمل را باعد اسم خاتون بطریق هفت و هفت نقش کنند و در میان
قران در سوره فجر بگذارد و مطلب بخوبی پیوندد و طریقیکه این عمل چنانست باید که از جمله اعداد این
هفت عدد را نگیرد و از بولای عدد بر کاغذ ابر هفت در هفت بنویسد اگر روز اول مدعا با نظر
رسید گزین روز دیگر بگذرد دیگر اضافه نماید اگر نشد و زد و تهم دو عدد زیاد کند علی هذا القیاس
بعد هفتم که احتیاج افتاده و اگر اچنانا که هر هفت عدد را زیاد کرده نوشتن است آنکه بتواند
مجدد باشد است نباید که این را بشاید بکنند گزین بسیارند است نباید که بپایان شو چنانکه بجهت
دختر پادشاه خود سنان کرد و بنام او این عمل را ساخت چونکه نمر بنی حسن او شنیده بود و بسیار
مقتدا و شده بپایان بود بنده فرمود که از اعمال حکیم طهطم عمل میتوان کرد که دختر در تصرف مادر
آید بنده قبول کرده این عمل را بنام دختر پادشاه ساخت و انداخته از بس بیتا باشد خود را از علقه
پایشان انداخته گزین پادشاه برساند از قلعه قادیان و بک پای او شکسته شاهنشاه نظر خان
ببین قلعه قاهره قلعه کرده او را گرفته پیش پادشاه او را ان بچایه یک ماه زندان ماند آخر
بازار پاه ببرد این عمل است که التمه مخفی نباید است که محرب ترین عملهاست بنده از ترس دیگران

عمر ابرایه که نمیکرد تا خبر نشود بنام که نکند بنده بر کاغذ ابرایه این عمل کرده بودم روز سیم که سه عدد زیاده کرد و این واقعه شد اینست ۱۰۳۲ این عدد را مستمع بنکارا کرد و اول مرتبه یاد دوم مراد حاصل شود و هر روز یک عدد زیاده کند این اسماء یونانی در خاشبه مستمع مذکور بنویسد که لوح قرست اسماء اینست دلیل دهنش تقدس نه من مرمو سطح اول معلوم و هر دو مرغ سحر و احاط و اگر این را در لوح هفت جوش بکند را ترا سرع آ میسر گردد شیخ بهاء الدین این عمل را بجهت که نمیکرد و مکرر بیند میبکشد مبادا که این عمل را بکند عامل را باید که روز دوشنبه یا شب پنجشنبه متوجه این عمل شود اول غسل کند و پشت بقر کرده مشغول این عمل گردد چون خانه اول پر کند بگوید الشمس والقمر حبنا فاذلک تقدیر الغیر العلم و چون خانه دوم پر کند اتم اول سورة والجم بگوید چون خانه سیم پر کند بگوید القمر فله ناه منزل حتی طاد کالمرحون القدریم دیگر هر خانه که پر کند بگوید لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و اگر خواهد که کس را سرگردان کند باید که در تحت الشعاع مثلث بنویسد بر پوست شغال یا بر پوست خوک و آن مثلث را در دهن موش حوائج داده دهنش بگردد و در آب و آن اندازد آنکس سرگردان جزا نماند که چه کند ذایم غمگین چنین بوده باشد اگر خواهد که راه کس را ببندد باید که در تحت الشعاع مثلث بنارد و این عدد را با اسم فادرش در مثلث بنویسد در خاشبه آن نام عدد و مادرش بنویسد هر چه که میبرد در دروازه ان شهر دفن کند و دروازه بک نقش دفن کند راه آنکس بسته شود و از شهر بیرون رفتن نتواند چنانچه شخص از پادشاه فرار نموده میخواسته که بجای برود پادشاه اخوند ملا حسین را طلبیده فرمود که راه فلاطیه را ببندد بکشت اگر او چنان بروی تو را خواهم کشت مولا ناپیش بنده آمدند بکجا با اتفاق این عمل را دریم آن شخص از صفاهان کوچه بطرف بغداد میرفت راه را که کرده بجانب قروین فادرش را و از اگر من پیش پادشاه

آوردند شوالست بیرون رفت عدد مثلث اینست ۸۳۴ عدد طریق اگر در طریق کند و بجهت تخیر قلوب جفا که منقوش فرماید در نهایت خوبست بسیار مؤثر است عمل شمس بهترین اعمال است خصوصاً در شرف افتاب مدتی به بلال از طلا در ان لوح این عدد را نقش کند مقصدی که در دل داشته باشد همان شود نصرت روزیکه پادشاه بقرون آمد و بر تخت نشست شیخ بهاء الدین محکم بر پادشاه آمد پادشاه ثواب علیه را بخدمت شیخ فرستاد و گفت شیخ را بگو که برای ما چیزی به بلال که باعث تراید سلطنت باشد خرید و بفرستد و دشمنان مقهور گردند گفت شیخ انشاء الله تعالی در شرف افتاب چیزی خواهم ساخت که بسیار مؤثر باشد و دست این عمل را در شرف افتاب ساخت در لوح طلا بطریق پنج در پنج عدد سور و الشمس و جفا عدد گرفته در ان لوح پنج در پنج وضع کرد و در بازو راست پادشاه بست بر که این نقش معتم و مکرر قوام سلطنت و جهاندار روز بروز ترقی فادر و جیب دشمنان و باغی طاعنان مقهور شدند باید که چون صبح صادق شود قبل از نماز دو بجانب افتاب کرده سور و الشمس را تا بر آمدن افتاب بخواند و چون افتاب برآید نظریان نقش لوح کند از برکت این عمل بدلت کمال برسد که هرگز آنرا زوال نباشد از هجران عاملانست از دولت این نقش بسیار مرمی و عظمی رسیدند شیخ بهاء الدین محمد بازاری را بجهت ثواب علیه ساخت چنان وک وک وک با سلسله آورد که بگفتن راست بناید نیز از برای الله و در به خان ساخت او هم ترقی عظیم سید بجهت تخیر پادشاهان بناید که لوح بنارد از طلا و در آن ترقی مدور یکصد روز یکشنبه و اگر در شرف افتاب این عمل بکند و لیس باشد مهر گن دزان کند و اندک پیش برین در دهن نگاه دارد و با بخور این عدد را در آن ترقی مدور یکصد و پنجاه اسم را در هر چهار طرف آن مهر بکند در کلاب ببندد و از آنکلا برادر شیشه کند در زیر ستارگان هفت شب تخم نماید پس نگاه بر داشته و گوشت نگاه دارد و چون روزه می کند که آنرا با نضام

و ساندیدار در نظر خلافت عزیز و مکرر نماید ف بزامل از خانه از انکلاب برود و خود بمالد و بپوشد
براید زانروزه را داده که بکند بقدره الله تعالی بوقوع ابد در نظر مرم با هیئت شوکت نماید
پس مهر زاد و همان ایام قریب بشرف لیمیا و نیاز و راست بند و پنجاه نوبت این اسم بخواند که
از حجر بآفتاب است اصبر تا صبر تا در باب افروخته دولت و جلال و شوکت بلا این مهر
دیگر نیست این مهر را مولانا عبدالصمد اردبیلی چهل و پنج ساله و او را بزان شوکت رسید
پادشاه جهان نگار گردانید اخوان پادشاه عظیم الشان مولانا عبدالصمد زاد در بند کرد که مبادا
این علم را بنام دیگر و بکس دیگر بدهد هرگاه ای مولانا اگر گرفت چونکه مولانا عبدالصمد مدتی
مدتی در مغرب مین بود و زبان اهل مغرب فلم سیر باین در میان عجم آورد و نادره همه زمان
بود و علوم غریبه ادر عجم آورد ملا محمد در بند ببرد اما فرزندان او را شاه اسماعیل در خوار و پیل
قریه داد عکمل مولانا عبدالصمد بدین طریق است که اسما پیغمبران مرسلا عتد گرفته اسم
شاه اسماعیل را نیز عتد گرفته و اعداد نامهای هفت پادشاهان عظیم الشان را بان اعداد پنجا
کرده بعد حروف مکرر را ترا حذف نموده تخلص سلخه تکسیر نماید تا زمان بزا بدنا نگاه حروف
افتاب را از آن تکسیر علقه کن حروف نورانی را جدا نویسد هر چو که مثل شدم در س ف ت ا ب ت
تمام با افتاب تعلق دارد بپوشن نویسد ایضا و فرا با هم امتزاج داده باز تکسیر نماید تا زمان باز دهد
۱ نگاه حروف مکرره را مرکب سلخه بقلم سیر بانی در حاشیه مهر مذکور بنویسد این عمل پس که
جمع خواص و عوام از پادشاه و وضع و شریف امراء و حکام و همه خلایق محرم میگردانند این
عمل بسیار نادر است شیخ هبلاء الدین محمد میگفت عمل عبدالصمد اردبیلی عملیست که در مغرب
زمین از حکماء انجافرا گرفته است بهترین اعمالست چون این مرتب عمل افتاب تمام شود بر خیزد و در
۲ افتاب بایستد بگوید که تبارک و تعالی مقصد من اینست باین مقصد مرا برسان و بخور و بسوزان و بعد از

ان سوره و الشمس را بخواند و بر خود دم که و پنجاه نوبت اسماء که مذکور شد قرائت نماید و این مهر
طلا و نقره زاد در حجر یا حجر یا اصفر بچیده در بازو راست بندد و در مجلسی که نشیند افتاب
بجانب راست تو باشد پیش از بزم آمدن افتاب بیدار باشد و در وقت افتاب ایستاده سوره و الشمس
را خواند باشد بسا که در سلسله آنها پادشاه بنوازمین برکت این مهر بیادشاهی سپیدند
باید که این را عزیز دارد در این اسم اعظم است از قول حضرت امیر المؤمنین و امام المتقین علی بن
ایضا اب علیه السلام در کتاب که المراد نقل میارند در بیان هر افتاب نکه هر احدی که این مهر را
عمل نماید به شک پادشاه برسد شرح این مهر به طول دارد مولانا عبدالصمد چهارده جزو در
خواص فضیلت این مهر نوشته است و ملا محمد اردبیلی این عمل حکیم طعیم را از شیخ فیض فرا گرفته
تا بران آورده او بچهره اکبر پادشاه سلخه نور و سوره و الشمس را به اسم اکبر پادشاه عتد گرفته بطریق
حکیم طعیم عمل نموده نیاز و پادشاه بستر بوا اما چون پادشاه هند نسبت بر جل دارد و مهر بر جل
نیز برای اکبر پادشاه سلخه نور و اینه و الشمس تحریر مستقر لها ذلك تقدیر الغریز العلم واحد
گرفته و عتد سوره و الشمس با هم آمیخته در مرتب مد درج نموده در شرف افتاب با تمام رسانید
بود اما قریب از طلا سلخه نور و مقدار چهار صده شاد و چهار مثقال موافق عتد افتاب اگر چه
حکیم طعیم بر اینست اما مولانا عبدالصمد اردبیلی بچهره شاه اسماعیل از سر مثقال طلا سلخه نور
زاده بر این نیست عمل مولانا مذکور به از اعمال دیگرانست نکته بچهره تخرید پادشاهان
اینه مثل اللهم مالک الملك تا بچهر حساب عتد گرفته در شرف و مرتب درج نماید بنده در جمیع کتب
مقدمین متاخرین هشتاد و پنج جلد و فوق اعداد نه جلد در علم جفر نوشته ام و آنچه انتخاب و
خلاصه بود در این نسخه درج کرده ام پس هر کس این عمل بشرا بظن مذکور در عمل آورد تا تمام قیامت
فرزندانش دولتمند خواهند بود که خواهد که خوانین معظمه سلاطین را از خرد پادشاهان و محرم

خود سازد باید که در لوح مدبره و جو کند یک از طلا و یک از نقره و در پشت هر دو در یک صورت
پادشاه و دیگر صفت الخافون بکند در میان هر دو صفت شمس خود در کاغذ پر یکشاید
بگذار پس در دو صفت خود این لفظ جاءکم رسول من انفسکم عزیز علیہ ما عنتم خریص علیکم
بالمؤمنین رؤف رحیم بنویسد بر پشت طلا اعداد شمس بکند بر پشت نقره مهر مهر و در پشت
صفت این عدد را ۱۴۱۳ مربع نقش کند یعنی بکند اما صفت خود را بر پوست اهو بکند هجرات
و این مهر و صفت رو بر رو بگذارد اگر گذاشته در آب بپزد و صفت خود را با این مهر و مهر بنهد و هر
روز با نام بچسباند چنانکه صفت ثلاثه در آن مخفی باشد نقش صفت اعداد بالا باشد نگاه دارد
خاتم گردان یا میل در انگشت بی بگذارد و صفت ثلاثه اینست هکذا

اما در دو مهر شمس استاء ابر تا صبر تا صبر تا البته بنویسد بکشد این انگشت بیاید که کرد
ان باشد چنانچه اهل انگشتین روح واجه زط میبازند و در دو مهر و در حال جناب و
قضاء خلعت زینهار در دست ندارند چون اراده همت کنند که بزرگان اهل دول متعلق باشد
انگشت برادر دست بگردانند و طلا را بالا کنند سوئه والشمس خوانند و بمطوبان رند تا آنکه
مهم صفت پذیر شود انرو طلا میباید که بالا باشد چون طلب بخواند این معظمه تعلق داشته باشد
باید که در نقره گردانیده رو بالا کنند این که مناسب بقدر دارد بخوانند انگشت بر با باید که
هفت نوبت گردانیده مرتبه هفتم انرو نقره را بحال خود بالا دارند تا آنکه تمام بکفایت رسد انرو

نقره بالا باشد من بعد از آن بگردانند اگر بیمار باشد این مهر را در میان آب یا شربت انداخته شستن
بخورد شفای عاجل یابد چون در بد شوار به زاید این انگشت بر بر سر او بندند یا در آب شسته
بدهند در الحال با سانه بار بنهد بگو اگر خواهد که دل که بشو خود دارد این مهر را در مو کاهو گردانند
و از انمو صفت بیازد بشمس صفت انکس را از صفت هفت سوزن هفت اعضا و این عدد را در هفت
مرتبه درج نموده در شکم آن نقش کنند از یکبار و موطوب بیاورند هفت ساعت بقرار رو به آرام
گردد و بکشد این او شکست بگذارد اگر که دعوی او نداشتن باشد خواهد که او را از بون ذلیل
گرداند در شرف افتاب سور و الصبر یا الم ترکیف عدد گرفته باسم النسخ در لوح سرب
مثبت نقش کند چون افتاب از شرق برآید رنگ لوح بطرف غرب کرده بگذارد و چون افتاب بطرف
رود رنگ لوح لبو مشرق کرده نگه دارد هم چنین هر روز همین منوال عمل کند تا باندک زمانه ذلیل و
خوار و نابود گردد این عمل سید حسین اخلاطیست دیگر باید که روز یکشنبه بعد و سعت شیرین
نقدق باید که در غرض که این عمل را از اعمال متقدمین است و افلاطون این عمل را اسکندر ذوالقمر
کرده بود و او را با نمر سب سنانید که جهانگیر شد عمل رحل باید که روز شنبه لوح بیازد
از سرب در آن هفت در هفت نقش کند این عدد را در آن نقش درج نماید این معصنه رحل از شیخ
فرض است که در هندستان بجهت اگر پادشاه سلطنت و بپار مستحسن افتاد و الحاح
معکوس لیم الله الرحمن الرحیم تا سلا صلا الو مصلح بوضع ملا رفیع مصلح تمنا بید لا طا
رس مصلح لا طار س اند ها بنیعتسن کا با و دبعن کا با بنید لا مو ع کلام مجرا نحر ل اینلا علایر
هالل دحلا در معصنه حل در خاشیة انلوح بنویسد تخری سلطنت و مفتوح قلاع پادشاه شد
از برکت و بزرگی این لوح بوا اما بطریقیکه شیخ هاء الدین محمد عمل کرده است انگشت که روز شنبه
پیش از آمدن افتاب لوح از سرب بیازد و این عدد را بطریق هفت در هفت در آن نقش کند این

عمل بواسطه گرفتن قلاع و کوشتها و جاهای تاریک بسیار مؤثر است و هجرت رو به نیکو توابع
اشرف اقدس بر سر قلعه در دزدان رفته و نشست و چون بچک گرفته نشد آخرین دکان شیخ محمد
از اصغهان طلبه اش به پیش خود آوردند و فی که شیخ این عمل کردند قلعه مفتوح شد از استاد چنین
میکند شنیده است بلکه بنظر خود دیده ام که لوحی میبایست از سرب زانند آیه نصر من الله و فتح
قریب ایتنا فحنا لک فتحا مبینا قرپار بنا افح بینا و بین قومنا بالحق و انت خیر الفاتحین عدد
ان ۱۲۹۶ عدد یکم گفته شد با نعل جمع نموده لوح هفت در هفت بنگار و در اندون قلعه عدد
زیر خال مدفون سازد و چون چنین کردند و زستم بود که اهل قلعه بفریاد در آمد امان طلیدند
در حاشیه ان لوح بنویسد ادام المواسر ملکما سکه ادامه احاسه و ارشاسه منکاحه و سکار سکه
دارم در بام و کلانها و کما اسهین کسانه هانه حاضر نشود این عمل میکند بواسطه بزرگی بر
قوم و تسلط بر ایشان بر جمیع خلافت پیاد سنک شتم و بران مرتبه میکند در ان مرتبه این عمل در انفس
کند لمن الملك اليوم لله الواحد القهار در روز ان لوح نقش کند با خود نگه دارد و جمیع
خلافت مطیع منقاد او شوند در وقت کتابه قلمه بتراشد و سر هر خانه را که بزرگند خانها و کبابان
سر خانه دویم بزرگ را از اخوه یک بام یک بام و فلفل سیاه در دهن او را این عمل شیخ عبدالقادر
گیا نیست که بجهت عثمان سلخه بود تا ایشان مدت مدید پادشاهی کردند از شیخ عبدالصمد
ارو بی عملیت که از ان شاه اسماعیل قلعه بغداد را گرفت و از هجرت یافت باید که لوحی بنا سازد
سرب و صاحب عمل از سرتاپا لباس سیاه بپوشد پارچه های خود را سیاه کند فی که فرد در برج
جنگ باشد قاعده عمل انست چو شب بکشنه شود بالای نام و سبع رتو و سر برهنه کند و پلاس
سیاه بر سر کند بگوید یا کوان میخوانم که بر این قوم بزرگی کم و مطیع منقاد گردانم در ان وقت
هفت چیز سیاه پیش خود حاضر سازد فلفل و سنک سیر سپستان قیر و خنجره الشبه مشکدان

بنشاند و اگر خواهد که وز پر شور و زان قلم را بر میان بند بفرماید که داشته باشد صور ترابهمان
طریق بسازد و اینچند را در مربع بنکارد بر پوست او یا بر حریر سفید در شکم صون بگذارد و از آن
موافق مطلب خود چنان بنشاند و بکار بر او نظر کند تا حصول مراد و پیش از آن شیخ راغب بنود و شیخ
بناء الدین بجهت محمد خان قارمار حاکم گنج کرد پادشاه بر او ناطق غنائت فرمود مدت مدید در
استان شاه صغیر خدمت میکرد چون در روز بر این عمل گذشت پادشاه بآورد بیل آمد و پنج روز
گذرانید و محمد خان از شریف پادشاه آید امارت و حکومت گنج را و داد و بمقتصد خود برسد اینست

اگر خواهند که دشمن را متعوی و مخدول سازند باید که روز شب اول ساعت صوتی سازند از سرب
هر طریقیکه هلاک او مطلوب باشد بکنند این عمل از اعمال مجرب مولانا اسحق است که در مصحف
زحل عمل نموده است و پس قورچه باشد را کشته در قریب باغ پادشاه مولانا اسحق را طلبید گفت
بواسطه گرفتن قلعه امیر خان کرد پادشاه از پس قورچه باشد را اندک ملال گرفت در خواست از
مولانا اسحق پرسید هر عملی که میکنی و خواهی کرد اول تا من تجربه نکم قبول ندارم گفت پادشاه هر چه
بفرماید پادشاه اشارت به پس قورچه باشد را کرد مولانا صوتی ساخته تیر به بر پهلوی او زد و در
میان خوک و خون انداخت اتفاقاً پادشاه درون حرم بود که کبوتری از حرم بر زمین نشست پادشاه
تیر چنان طلبید تیر بر کبوتر انداخت تیر از کبوتر خطا شد از قنات بجهت چون پس قورچه باشد را
پشت قنات در گذر بود که تیر به پهلوی او خورد و تیر از او شد چون تیر را کشید بکشتند و تیر مرد

پادشاه عرض کردند پیرن امیر بسیار تعجب نمود فرمود که تو را دغای بد کرده بود که بر تیر پادشاه
گرفتار شویدی اند غایمان ندانند آخر گرفتار گشتی و مولانا اسحق را نوازش فرمود و چهل و سه
روز قلعه امیر خان کرد

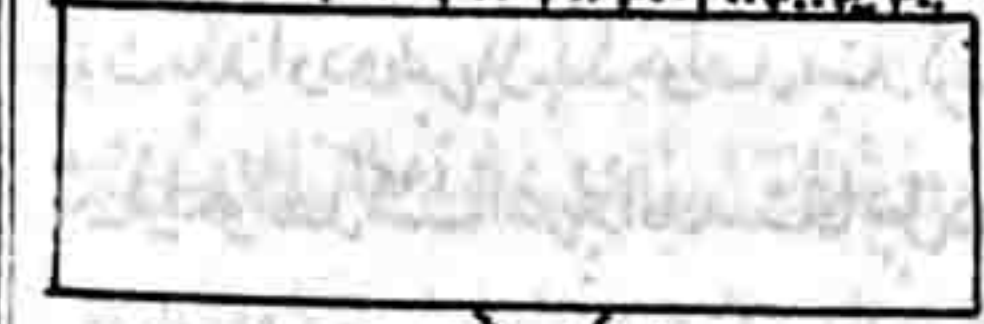
طریق عمل افست که با سم پیرادم که روز اول خون کرد قایل نام داشت که هایل برادر
خو را کشت نام او را با نام دشمن عمل کرد و اینچند را بران اضلاع کرده مثلث سازد و در شکم آن
صون بگذارد و بهر بلائی که خواهد مبتلا گرداند صون قایل بسازد که هایل را بطریق که
دشمن را خواهد کشت انحراف ابد مست قایل دهد در برابر انصوت بدارد و صوت دشمن که
مست قایل است رو بر او قایل بگذارد و نام سید شیاطین ابلیس از طرف مثلث بنویسد و آن
هر دو صوت را در خانه قریب بنهد یاد در سزایه گور یا جای مسلح تاز و در آن کند علیست تجربه
خطا ندارد و بارها به تجربه رسیده است صوت این است

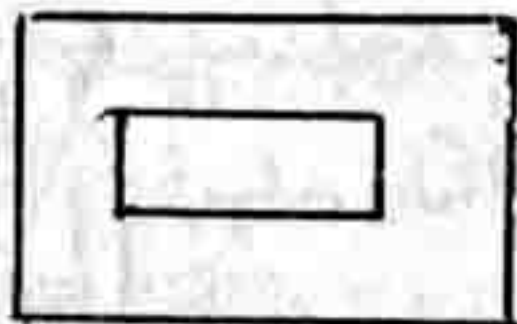
چون فصل زحل یا تمام رسیده احوال عملی چند از جزو مفردات را بنحیث مشکلات مینویسد
بذات که اعمال بحرف مفردات انگاه درست آید که زگاه ۲۸ حروف و ۲۸ روز
 بدهند بدین طریق که هر حرف را هر روز بحساب عدد لغوی آن بوقت معین باطنی هار در خلوت
 یاد در صحرای خجاند در ۲۸ روز از زکوة فارغ شود آنکه عملش درست آید فائده اگر خواهند
 که کسیر خواب از اقام نباشد بنویسد این شکل مربع را بر جبهه انگش کرد اگر دانه تبع از طرف اندک
 متصل بچهل پنج بایه عربی بخونم سپاه نام او و نام مادر او نویسد دفن کند در منلخ
 قصبان خواب و بستر گردد و بطریق و سواست و بنواکس بیدار شود شکل اینست **التاء حکیم**

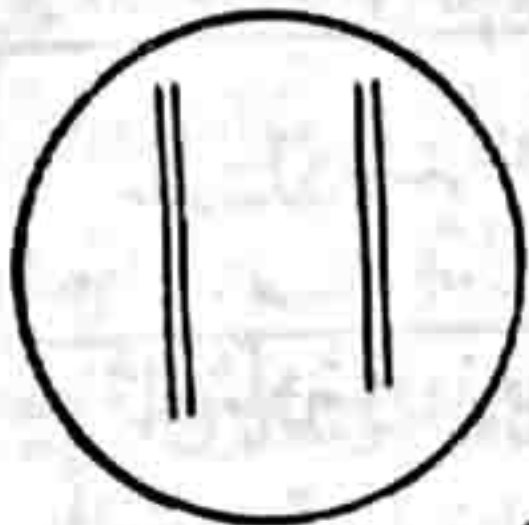
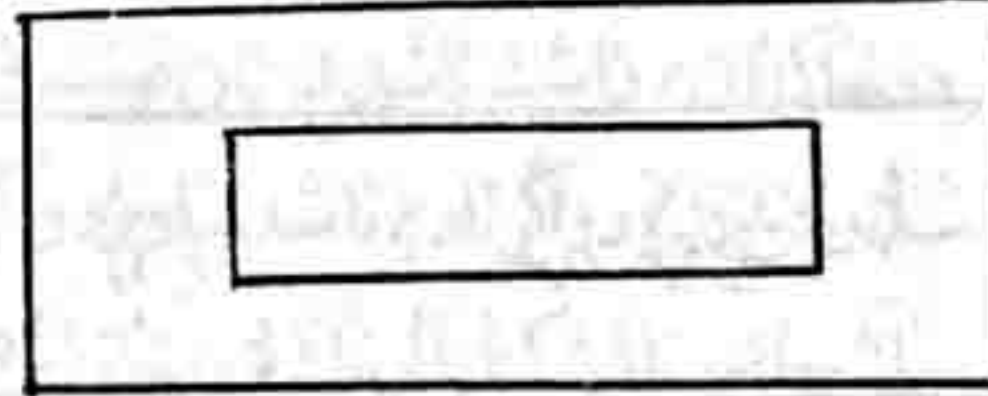
گوید ثاء عربی هر که زاد در سر نباشد این شکل را نوشته
 بیا و نزد دفع کرد اینست و اگر نوشته با خود دارد

بچشم مرده عزیز گردد و اگر هر روز هر از کرت بخواند را قبال بر او گشاده گرد اما ثاء هندی که
 صوتش اینست **فصل** یاد ایم یا حمد بخواند همان فائده عمل عربی دهد اما صوة و شکل اینست
التاء حکیم در خواص آن گوید که ثاء عربی التاء عجائب
 بیا دارد و چون بنویسد بر پوست اهو صد ثاء عربی جدا
 دانه و پنجاه درون دانه و عوی بکند و چهل میم
 مکتوب بر عوی بنویسد از طرفین چشم زخم دفع شود و رنجهای سخت و تنهای مخوف را دفع کند کارها
 بستر مکتوب در رزق و کار عمل روز بروز گشایش پذیرد و اگر در خانه یا در دکان بمشک زعفران

نوشته بر دروازه مقابل قبله بچسباند تا از خیر و وسعت رزق منفع شود اینست و اگر شصت

الف دیگر افزاید از برای قبول سلطان ملوک حریفین نافع بدین شکل و از برای محبت و الفت هر
 روز سیصد کرت بخواند اگر بیهوش عدد نوشته زیر سر طفل دهند نرسد اگر روز سه شنبه وقت
 طلوع آفتاب نوشته با خود دارد هر دشمنان مطیع شوند و دشمنان یا بازا یا کسیر بخواند **فصل**
 و نزد بعض علماء فن حروف تار و زنجشیر از ایام هفته تعلق بخورد باید که عامل این حرف نام
 فرشته موکل از روز بود و از و استمداد جوید متذکر اسم الهی شود تا نتایج کلی بر عمل و منفعت شود
 و حرف ثاء برای ایجاد خوف ملالت اگر بیست یکبار بر پوست جوزه بپلو که درست بر مغز بود
 از انقش کند بر سر راه جمع مفسدان فاسقان فن کند بر در پریشان منفعت شوند و در کتاب
 سکا که مذکور است که اگر که هر روز بعد بچل و که یا نصداست بر زبان اندازد برای احداث محبت
 نظیر ندارد اسم موکل روز پنجشنبه علوی میباید و صرفی اشل و ملک سفلی السید سه هوس و
 و کوش الثابت و انبش ربنا افرغ علینا صبر او ثبت اقدامنا و انصرنا علی القوم الکافین الحی
 حکیم گوید که چیم عربی در تحریک کردن ساکنها است چو نخواه که چیزی را حرکت دهی یعنی از خیر و شر
 اگر خواهی که کسیر را مطیع فرمانبرداری کنی بر پارچه سفید جری و صوت طالب مطلوب تصویر کن
 اما یک صوت زن نشسته و یک صوت مرد که خسته باشد صوت زن بر سینه و خسته نگار شود باید خط
 و باز بود و مقصود سبز بر سر دستوانه و گلویند و ساعتی که فرود آورد تو اتصال ثلث آفتاب بعد

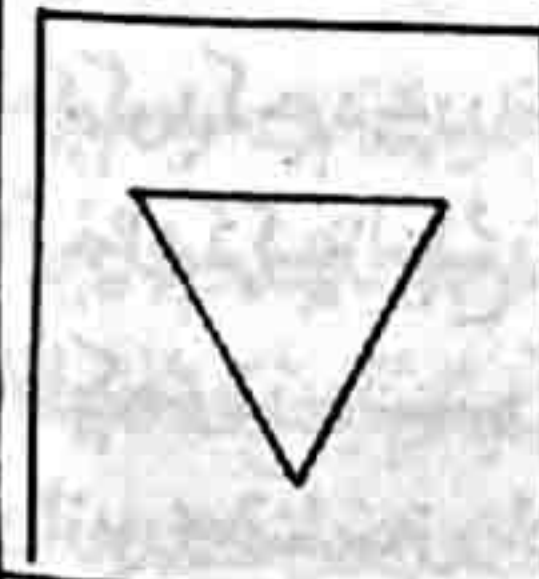
در حواله صون چهلج با پینونج نویسد در خانه مطلوب فن کند نام مطلوب نام مادرش بر
سینه تصویر که بنام او است نویسد

سورت زن نشسته سورت مرد خفته

عظیم اثره شان شود و زوجه تعاون بخوار ملک علویه کلکاپل و عینا پل و ملک سفلی السید
عبد الرحمن ملقب بابیض اسم ایثار وایتش قد جاء الحق و زهق الباطل هکذا

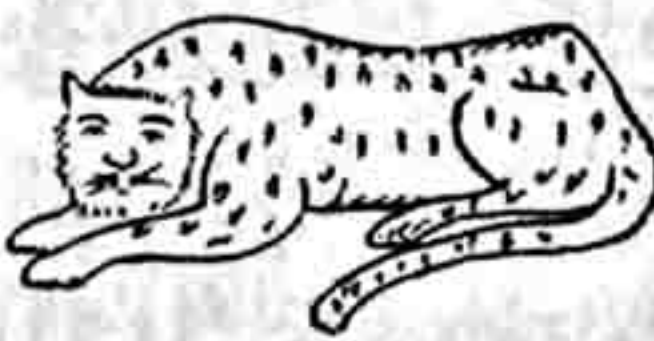
اگر حرف چم زانه هزار مرتبه بر زبان زانند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله را بخواب ملازم
نماید بقوله هزار کون بخواند و از برای رنجور فصد کون بخواند بر قدح نویسد بشوید و بخوراند
شفا یابد و اگر در شب پنج شنبه افزون ماه هجده چم نوشته یا خود دارد سحر چشم زخم کار
نکند و اگر بمشک و زعفران بر چهره سفید نوشته در مو گرفته زبردندان همدار و اخر امانه

کند باید که نرسد اما چم هندی که صوتش اینست سر عمل
عریه را با ملل بردانند طریق عمل آنست که بر ورق سوسمار این شکل
نویسد در جلای که طلسم اول نهاده باشد اتحاد فن کند عداوت
در میان واقع شود و وقت نوشتن یا باره باز آید بگوید صون

روح اینست الحاء و بقوله ۱۳ بنام که خواهم معذابین طالب مطلوب بر کرباس کو
توده خاکدان برداشتن باشد پس ان نوشته را موافق طبع عمل نماید اگر طالع مرغوب آتشی
باشد و چراغ بنور و اگر ناپدید باشد بنور و اگر لایق نوشته بخوراند اگر نتواند بخوراند
در خانه مطلوب آتش کند اگر خاکچه بود در خانه اش فن کند محبت پیدا شود و اگر این عمل از
برای عداوت کند مؤثر است مادر و قبرستان کهنه فن کند مراد حاصل شود مثاله فاندله از
خواص جیم عربیستاند پوست اهوران دائره بکشد میان دائره صون شیر خسته نقش کند

بنویسد گرد بر گرد اندک
اخ عربی پس بنویسد
برابر شیر خسته ۱۵ دیگر
اما بشیر خسته و عفران
و مشک نویسد بعد

روغن یت بران بمالد نوشته را در پیش عمامه نگه دارد و بگوید تمام تر دسلایط ملوک و بزرگان
و نماید قبول دلها کرد و مثاله هکذا اینست اما حاء هکذا که صوتش
اینست ۸ اگر بر کاغذ نویسد شسته بنام شامد هر رنج و بلا که باشد
در آید دفع شود و اگر از برای طفر برد دشمنان نوشته بر علم بند دشمن

بضر فلان ابن فلان

حکیم کوبد که
اینست هر
وسره نویسد
شصت روز

لهزبه شو الحاء
طریق عمل خ عربی
بک خطها بکشد بیل
در خانه که که اندازد

عداوت از آنخانه بیرون برود اینست بعضی این شکل را مستدیر نوشته اند در میان دو دایره
 و ده هاء هتک عمل نموده اند بدینشال اینست و اگر کسی خواهد که از غایب خود خبر آید هر
 شب بعد از نماز خفتن بالای نام هفتاد حرف بر زبان راند بدینطرف بدین بقول هفتصد گز
 خ بگوید البته خبر او بیاید اگر نداند کدام جانب است هفتاد بنویسد در زیر سر نهاد و بقول
 هفتصد نوشته بر سر نهاد خبر آید و اگر حرف خ شب چهارشنبه ۲۵ نیم شب بمشک و زعفران
 نوشته می و بچند بل خود دارد عزیز دلها گرد و وقت نوشتن با احتیاط نامشان خوانده شود
فصل روز یکشنبه تعلق بحرف خاذا را نام موکلات ملک علو میکاتل و در قاتل و ملک
 سفلی ابو عبد الله المذهب کوش در لطیفات الخالق و الخیر و در قهر ثبات الخافض و ابتش و هو
 اللطیف الخیر بعضی گویند اینش همان ایه عظیم است که در سوره انعام واضح است و از اجناسهم
الذال حکیم گوید این حرف برای دوستی ده نام پادشاهان بمشابه اینست که شرح نتوان کرد
 بیار پوست اهو و در نیم پوست شیر و بران صوف زنی صاحب جمال تصویر کنند بمشک و زعفران
 و خون پیش سیاه بکرنک و نام مطلوب مادرش در پیش صوف بنویسد در زیر پای صوف یک
 ذال پس یک لب بر پشت صوف بنویسد که دوست کردم فلان بن فلان و فلان بن فلان پس از آنرا

در پیچید در ابیگینه سرخ یا سفید نهاده در بالای مید و آره
 شهر دفن کنند صورت را بغایت تکلیف نگارند و بعضی
 در زیر دروازه هم گفته اند این است **فایده** و اگر
 حرف ذال را هر روز هزار گزت بگوید بدین برسد و
 اگر خواهد که کبیرا از مقام او را آواره سازد هر بار

هر نامی از آنکه نمی کند بر بالای نام رود بر این مقام او هشاد گزت ذال بگوید آنکس از

آنجا نقل کنند نوشتن یادیشان یا خالق بخواند باشد **امثال** ال هتک که صوتش
 اینست ۴ خاصیت او آنست که ابطال ذال عربی میباشد کتابت این عمل بر پوست کریم کند بخورش
 دوازده گوش یا چشم سک صوتش همانست که در عربی نموده شد **الذال** حکیم گوید که
 اگر خواهی که بیمار بر کسی مستولی شو بگرد پوست هتک و صوف او را در آنجا تصویر کند نام
 مادر او بنویسد بیست ذال عربی بر گرد صوف بنویسد پس نجی که خواهد نیز بنویسد آن شخص
 بهمان نج مبتلا گردد اما پوست باید که مدبوغ باشد و شکل بر دردی که نهاده سوراخ سخت
 استوار نموده در مغز بله دفن کند یا در کوزه یا در نور کهنه هتک یا **فایده** از برای بکشد مغز
 و تقریب ظلمه فقه ذال را مقرر با اسم المذک در ساعت مغرب هفتصد بار کتابت کند آنگاه
 آنمکوب را در منزل انظار دفن کند برود امتنزل و پراشتود و انما سق سرگردان گردد و اگر این
 حرف را بان اسم بزرگوار بر طرف چپ یا از جای که بخواهد بنویسد از چاه معطل که مالکش معلوم
 نباشد آب بر فارید بان آب نوشته را محو سازند آن ابرار در منزل او بر دیوارها آتش روشنند
 همه آن خاصیت دهد اگر هر روز عمل بخا آید نتیجه قوی دهد برود به صاحب منزل آواره و بیمار شود
ف و اگر حرف ذال را در دوازده گزت زوال نرسد **ف** و اگر حرف ذال هفتصد گزت
 بخواند و بر زبان و شیرین نفس کند بخورد سگان دهد محبوب خلوب گردد و وقت پارچیم یا کریم بخواند
فصل در سوره انعام از آنجا که طریقه دعوی ذال آنست که بکشد مرتبه
 بخواند در سر هر صد ده مرتبه اسم یا اهراتیل بگوید چون عوث یا انجام رسد خانه که خلوت باشد
 و نیم آثار خطر را در آن محل داشته باشد از آنجمله بر هر خطی یکبار حرف ذال بگوید تا هزار و یک
 عدد خط را بدهد و کم باشد پس از آن در آنجا خلوت بر سنگ آرد کند از آن غیب نیز یک نام خود
 و یک نام مطلوب هزار و یک عدد بار باز حرف ذال را تکرار کند بعد از نماز مغرب نان اسم مطلوب را

بک دهد نان اسم خود را بفقیر تصدق کند البته مراد حاصل گردد اما فی الحال هتک
که صوتش اینست ۷۰۰ در جام ابیگینه یا کاسه مربع مستطیل کشته چهل ذال هتک بر برون نان
مربع نویسد شصت ال عربی اندرون و پاره ص عربی نویسد پنج ص و بقول پانزده ص در
تحت آن نویسد بشوند باب چاهی که افتاب زان نشاید باشد بوقت بر آوردن آب نیز افتاب
بر او نشاید یا کلاب اینچنه بخوردن مریض بد دهد سه روز متواتر این عمل نماید صحت یابد و دهد

و بخورد کند از بر خورس یا از موی خرماده و یا بزکوه از جعبه افان مصو
و این کردد الراء حکیم گوید در خاصیت راء عربی چو نخواهی که

کسر اصراع پیدا شود بنویسد بر پاره نعل کهنه صد ای عربی در مثلث غیر متساوی الاضلاع و
بنویسد زامیان نام او و نام مادر او دفن کنند بر چوب گازران تا کسر اصراع پیدا شود و مصراع
گردد بقول زیر استانه ختم فن کند اگر بنویسد صد راء عربی بر چوبی که از گور شان گبران
باشد بشری که بوقت گرفتن چوب کی او را بنیند در گور شان کهنه ضرانی دفن کنند

هر چه که از برای اند شمن نام بر همان نج مبتلا گردد فصل اما راء
هتک که صوت او اینست ۷۰۰ در جام ابیگینه بمشک و زعفران
و کلاب کافور چهل ذای هتک ۱۱۲ طاه عربی بنویسد پس بنویسد

و به بیمار دهد تا غسل شبانه روز بخوزاند جمله رنجها را بکشد و اگر هضمه مزه حرف راء بر
شیر پیچ خواند بد مد پیش سک اندازد بمچشم مرم غریز آید نماید الراء حکیم گوید که
خاصیت او آنست که اگر بنویسد بر اطلس رود و معدنه که زهره در شرف باشد خانه زهره از
نخوست خاله بخور مثلث غیر متساوی الاضلاع بیست و یک ذای عربی بر اطراف نوشته و بخور
صندل کرده و برید با خود آورد او را هر کس و ست دارد و اگر زخم این شکل را در شرف هر نوشته

با خود دارد از جفت خویج و مند شود از موده است اگر بنویسد بر پوست بزکوه بخور خوک سکه
مقد بکشد زانجا دو صون و وزن و یاد و هر که مغالقه آنها از هم مطلوب است پشت بر پشت و

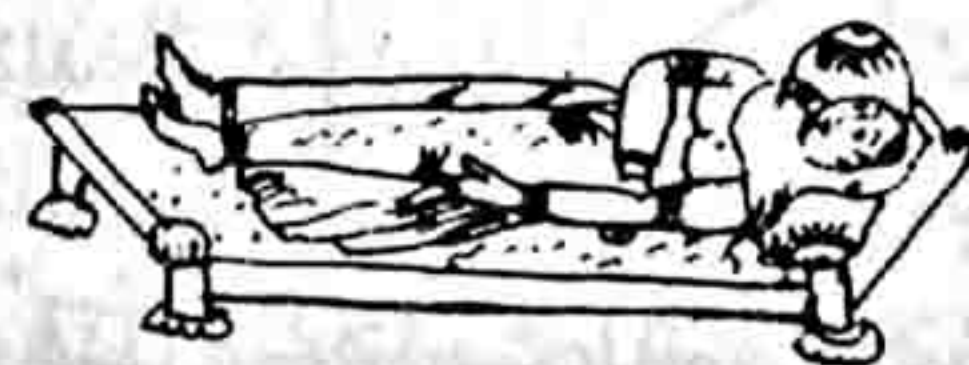
فصل اما راء هتک که صوتش اینست ۷ از برای اصلاح دو سینه از باب اصلاح بینک
اما و قی که چینه در شرف خود بود و از نخوست خاله بنویسد این شکل را در اطلس سرخ در می که در نظر
کی بران بنفند یا بر پوست ترنج بمشک و زعفران و در طلب و سینه هر دو صورت را در برو بکشد چنانکه

گوئی مصالحت دارند در اصلاح و سینه عظیم مؤثر است
و تجربت شکل بهمان دستور که در عدون نموده شد
و تفاوت اینست که رو برو بکشد اگر مستطیل کشان
هم درست است صوت اینست فصل حرف راء را
روز سه شنبه تعلق بکودا و ملک علوی سر قیاض

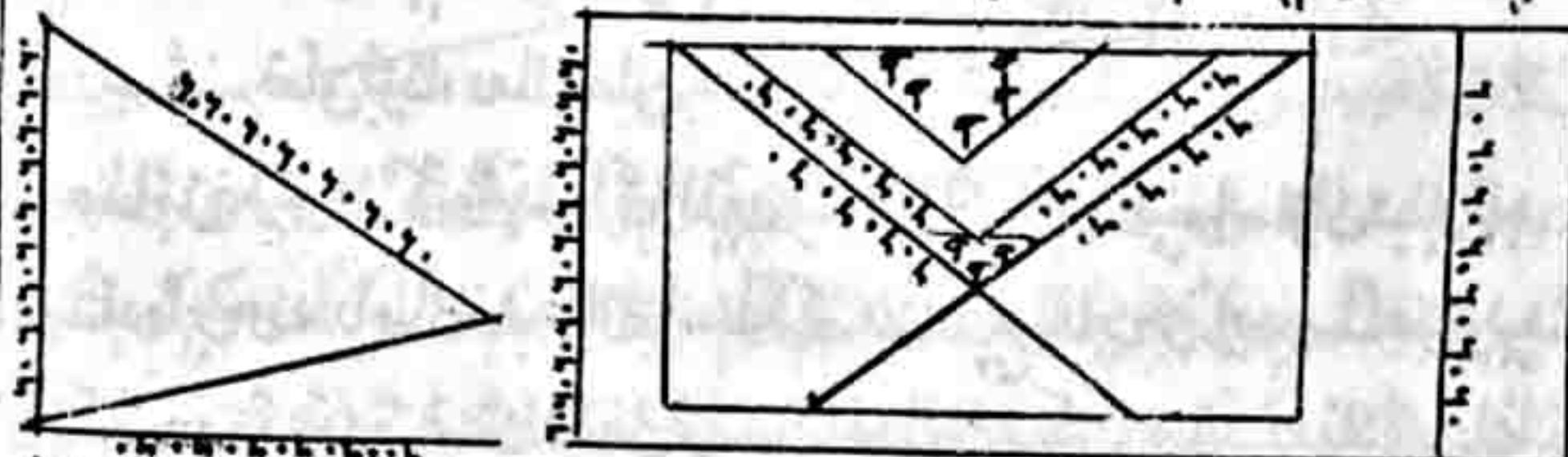
و سه ساهل ذکرش الزکی و ابش ان الله الله الاسلام و در این عمل صلوات بسیار باید
فرستاد و این حرف دعا مال از هر نماز است که هر چه هفتاد و پنج بار این حرف را بر پوست آهو بنویسد
و قی که قدر در جگه بود و هر پنج تحت الارض نوشته را با خود آورد و هر کس از او بترسد مهربان و در دلها
سزایت کند ف اگر کسی فتنه دارد و نمی یابد مقصد کون بخواند در گوش خروس سفید نفث کند
بعد سر دهد مبرود تا اگر در فتنه گردد و هر که هر روز با صد بار بخواند از خوف شمن ایمن شود

و اگر همین مد نوشتن با خود دارد آقوب است الی بن حکیم گوید که بین عربی و لفظی است
که اگر بنویسد بر پوست او و بخون هد هد بخورد کند بسبیل و بر پیشانی که خفته باشد بر سپهر
بر بند و از خنجر شراجه در دل باشد ظاهر کند صورت شکل اینست

فصل اما سبب هتک که صوتش اینست چون بنویسد بر خرقه یا چوب که از کورستان بکزان
برداشتند باشند پنج سبب هتک در زیر سر خفته هد هد از شود مازای که در زیر سر او باشد
شکل اینست ۶۰۶۰۶۰۶۰۶۰ و اگر بنویسد صد سبب عربی همین عمل کند باید که
کتابت باب بر خطی کند و خون کبوتر صحرای و نیم ذانک مشک در آن حل کرده باشد در جایی که
این شکل بنیاد بزنند یک ماه خوابش نرود

وقت نوشتن یا قهقار یا قریب و اگر اضافه نماید پنج در میان مشک از جعبه ریخته باشد
و مقبول القول و القبول نزد خلافتی کرده مثال هد هد الی بن حکیم گوید از خواص

شبن عربی است که چون نوشته از او بر صفحه کاغذ
بلیست نه شبن مکتوب در وقت که قدر در قوس باشد
بالتصال غیر منقوس از مریخ بنام مطلوب نام مادرش
در قاروره سرخ پنهان کند مطیع مهربان شود مازای که

از قاروره بیرون بیارد و اگر بر پوست او یا بر کاغذ سفید ۲۶ شبن عربی و ۱۲ الف و
ع و ع ب عربی بمشک و زعفران نویسد با خود نگهدارد و مقبول جمله خلافتی گردد و

اگر خواهد که بداند زن حامله است یا نه دو لیست یا نه بخواند در خواب
بلیست اگر بر چینه بخواند و بزنی حامله دهد و دیار دهد اگر بنام که بر
چهل یاره کاغذ نویسد چهل و نه نان سازند و هر کاغذی در تکه نان

ببزد و هر ناله بیکی دهد تا بخورد زبان بستن خنجر از او تراست و زرد و شبنه تعلق بخورد و شبن را
اسماء موکل علوی و جراثیل ملک سفید ابو عبد الله الحارث و شمکائیل را نیز باید بپزد
کرد و ذکرش الشکور ایتش شهد الله انه لا اله الا هو و در اعمال خیر گذارد
الحی و له شدید در اعمال شر الی بن حکیم گوید که صادق عربی را خواص بسیار است اولاب
از چاه بیارند و صندل سرخ بنان آب بنایند صوتی که احضاران معصوم بنان صندل تصویر

کنند و گرد بر گرد صوت ۱۷ ص ۱۲ را او ده ج بنویسد بیرون اثره
نام مطلوب مادرش بنویسد اگر بمقابله یکساله زاده باشد حاضر
شود هکذا و اگر بر پوست شپردا اثره کشند و در میان دانه و
صوت مکارند بر قهقار افشاده و یک بر سپهر او نشسته گوید که او را
میکشند و نام او و نام مادرش بنویسد با چهاره عربی

از پس صوت در پیرون دایره و در میان دایره ۱۲
 ص نزدیک بخط دایره نویسد در منجر قصابان
 یا باز از قصابان دف کند البته دشمن بمیرد حیرت
 و از موده است تمثاله هکذا اینست هو الله العالم
العلیم فصل اما صاف شد بر برك حنظل
 بنویسد بعد رسام خشک کرده بناید پس از ادرمتر
 دشمن اندازد تفرقه در جمعیت او افتد چنانکه فرام بناید **خاصه** در کل ورق ایضا و اکث
 تبین صاف ده عشر اوراق در کل ورق تسع صافات و اکتب علی کل صافه عتد او تحت محمد کان
 ذلک امانا له من وجع العین او اعلمها علی رأسه یا رب اذن الله تعالی **الضلع حکیم** گوید
 هر که بنویسد حروف صاف را بر برك ترنج و بمشک و زعفران و گلاب بر برك ترنج ۶۵ عدد بر هر برگ
 ۵۰ ص پس خشک کند انگه بناید پیاز را خوردن هد بنا گلاب که در آن نیم مثقال مصطکی
 جوشانید باشند تا سه روز بناید دفع شود و صحت کلی دهد **ف** اگر بنام دشمن هشتصد
 بار بخواند باسم الصاع یا بنام و بنویسد در منزل خود دف کند اگر هر عمل کلام و کتابی
 واقع شود اثر عظیم کند اند دشمن بزود پیست و نابود شود **ف** و اگر ص ۹۰ بر چینه نویسد
 بخورد و پیوانه دهد عامل شود و اگر همین عدد خواند بداند نیز مفید است و اگر نوشته همان عدد
 بخورد ضعف را ببرد **ف** و اگر صد و بیست و هفت هفتصد بار بخواند متفاد شود و اگر صد و
 نوزده ص شب جمعه بمشک و زعفران بنویسد و بر سر همد حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و
 اله و سلم و در خواب ملازم نماید اگر ششصد بخورد و دشمن روشن شود و اگر بخورد از در غیبت زدن
 گرد و وقت نوشتن یا علی یا فتدوس بخواند باشد **ایضا** حکیم گوید که طاعنه دفع

چشم زخم و صحر است و قی که بنویسد بر کاسه مس سرخ صوت ادرمتر شش درگاه و چون مرغ یا شاج
 بلع پس بر بالای تاج ۱۲ ط و دوازده ط بردست راست و ۱۲ ط بردست چپ باب نیل بنویسد
 بعد از آن باب چاه بشوید و فلک را از اکرم کند بخورد و از پیله ها و دهها مخطوط مانند و اگر
 مریض بوشفا بناید مثاله اینست و اگر بکا در بکافند
 سفید صوت ادرمتر و کورد پکران صوت ۴۵ ط بنویسد
 پیرون دایره باب نیل و اب سنبل و لسان الصغیر و
 گلاب در آنجا حل کرده باشند پس آن نوشته را بر
 درخت مریم بناید و بناید و در درخت مذکوره دف
 کند در دفع چشم زخم از کودکان فایده عظیم دارد و اگر بنویسد اینشکر او در دکان باز را غلیمیا
 دفع کند بر کان معیشت بصاحبان منفع ابد مثاله و اگر
 هفتصد بار ط بخواند و بخورد بداند مطیع شود و اگر از برای
 مطیع ساختن ظالم خواند و هر زمان و متفاد شود و اگر در شب
 پنجشنبه هفتصد بار نوشته بخورد دارد در هیچ کار در فائده شود
 در وقت نوشتن یا حی یا قیوم بخواند باشد طاعنه

چون بنویسد از برای دفع دفعه کاغذ بدینصورت

۹۹۹۹۹۹۹۹	۹۹۹۹۹۹۹۹	۹۹۹۹۹۹۹۹
۹۹۹۹۹۹۹۹	۹۹۹۹۹۹۹۹	۹۹۹۹۹۹۹۹
۹۹۹۹۹۹۹۹	۹۹۹۹۹۹۹۹	۹۹۹۹۹۹۹۹

از اربابان پیاز را با حل کرده بخوراند به شود بادن
 ساعت مشتمل به یا شرف قمر اگر بیست و پنج دفعه بر
 فاضل است در دفع تب
 از اربابان و خاکستر
 الله تعالی اذاد
 هر دفعه ط چنانچه

صورتش اینست ۷۰ و اسم طالب مطلوب مع امه در میان و شکل باب برک لوبیا باید که شکل نوشته شود مطیع گردد و در محبت مغلوب گردد که ششتر بخوراند اشکال اینست ف بیکر کاغذ بر

۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰	اسم طالب	۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰
۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰	و اسم مطلوب	۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰۷۰
۸۰۸۰۸۰۸۰۸۰۸۰۸۰	له این	۸۰۸۰۸۰۸۰۸۰۸۰۸۰

او نویسد دائره دیگر بکشد پس میان هر دو دائره بنویسد هفتاد و هشتاد و درون دائره خود دو خط بکشد راست و دراز خط
بمطلوب بخوراند اینست
عین بر نیت محبت بین
حواله انداخت مانع نباشد
باد باشد محبت عظیم زد دهد تجریت و اگر بیست و یکم هر یوم هفتصد مرتبه حروف عین بخواند دشمن هلاک گردد و اگر بر برک خوار تلخ سپید مرتبه نوشته در خانه دشمن اندازد و آره شود اگر روز جمعه هزار مرتبه نویسد یا خود دارد هر که محتاج نگردد در وقت نوشتن یا عظیم یا عجیب بخواند **اَلْحَبْنُ** حکیم گوید هر که بر باران روغن و یا بر کاغذ مهره زر و حروف عین نویسد بمشک و زعفران و نام طالب مطلوب مع امه نیز نویسد بخواند و اگر نتواند بر شیرین یا بنفشه بدهد نام مطلوب بخورد محبت عظیم پیدا شود و اگر از برای محبت نه هزار مرتبه بر کوباس نویسد نام مطلوب مع امه و نام طالب یا خود دارد محبت پیدا گردد و اگر روز چهارشنبه نوید مرتبه نوشته یا خود دارد محبوب را از حبس خلاص شود و وقت نوشتن یا امیک یا مهبین بخواند باشد خاصه

اما در ساعت مشرب با شرف قرا کرین و پنج رقص بر هر رقص ط چنانچه مثال نموده شد بنویسد و مسافر یا خود نگاهداری در سفر و بر تر از خوف این ماند حامل ان عزیز و مکرر باشد خلق او را دوست دارند اگر بر هفت رقص بنویسد در کپه نگه دارد کپه او لجه نگردد در عروج خانه نویسد **اَلطَّاءُ** حکیم گوید که بر هفت برک قبول بر هر یک هفت طاعنه نویسد خشک کرده بپایند و در طعام بدشمن بخوراند که لال گردد و اگر خواهند که این عمل باطل شود طاعنه بکشد صورتش اینست ۹۰۰ بر زعفران و گلاب بنویسد ان نوشته را باب بازاران ششتر بدهند هر رقص که بخواهد رسیده باشد دفع شود باید که عمل ثلثه مابین ۱۰ روز واقع شود و اگر زباده گذشت باشد سودی نرساند و دفع دشمن را بطاء هر نام را در هفتصد گرفت و هر پیشین به این عمل بخواند پنج نام دشمن منزل و بدد بزرگ از منزل خراب گردد و دشمن دفع شود و بقیه هزار مرتبه گفته اند **ف** و از برای محبت هفتصد مرتبه بمشک و زعفران نوشته یا خود دارد و اگر روز پنجشنبه بکشد به طای بنویسد یا خود دارد مشهوره افاق گردد و وقت نوشتن یا محو یا کریم بخواند باشد **فصل** روز چهارشنبه تعلق شود دارد اسم و کلان علویه میکائیل و لوطائیل و ملک سفلی و جبر و برقان نام تو ایل را نیز باید بر روز کوش الظاهر اینست **وَهُوَ مَعَكُمْ اَبَتَا كُنْتُمْ اَلْحَبْنُ** حکیم گوید که در حرف عین

ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع

اسرار و بسیار مؤثر است
اگر بنویسد بر پوست
خارپشت و نوشته را
زیر سنگ اسپانجه آن
سنگ بشکند و اگر زهر
درخت دهن که خشک شود دیگر آب باور نگردد اینست **فصل** و اگر بنویسد عین هند بر آک

الغبن قال ابو یوسف من کتب فی رفر بیضاء عشر عینا وحس فاءا و اضا فیها فوله تعالیٰ سلوا
عن الجبال فقل بلسهاریه نسفا و حلهما من به طحال زال عنه باذن الله تعالیٰ اضا حکم
گوید هر که بنویسد ۸۰ ف باب بر خط بر سر پوش کوزه زرین بشوید باب تمام که برون
میاید پس ش کند ان ابرادر خانه دشمن اهل اخانه از انجا متفرق شوند هر یک سر خود را
گرفته اواره شو **ف ف ف** اضا برای بر آمدن خلجان هر روز هشتاد ف باید
نوشت و اگر یکصد بکر شب نوشتن بخود دلور از رحمت اهن ماند وقت نوشتن پاکیم پاکیم
میخواند باشد فصل روز شنبه تعلق بگو اربا سماء موکل علو سر کاهل و حضا سئل و
حقا سئل ملک سفل ابو نوح مهنون الخطاب ذکرش الفشاح و ابنت نصر من الله و فتح قریب
و نصر و انا فضا در تبسرا المطالب و رده که هر که هشتاد بوم متصل هر روز هشتاد با از ابر
زبان زانده بیان به شمن نقش کند تا بوقضای کرد و بنام غایب هر بار بخواند با بر طم
کر باس نو پاک نویسد در آتش اندازد و اگر در مغرب بوق و عامل در مشرق خود را بخورساند
هر که هشتاد و یک بار حرف فارا بجه فصلش بخواند با اسماء او اینست فالق و فارح فاصل
فالق یا فتاح فرد فال مفرق بر هر مقصودی که داشته باشد فایز گردد اما فاء هیکه صوتش
اینست ۸۰ اگر که شب بلبسینار منجورده باشد اینکرا که مختصین در صد سب و سه ضلع
و هشتاد ف هیکه نویسد بر پوست پیش **فلان ابن فلان** و در میان شکل اسم ذریعه
اگر بنویسد پس بدارد بخودش از انعت خلاص شو اضا از خواص فاء هیکه که چون
نویسد از اجناس مذکور شد نکه عربی در میان شکل اضا فر نویسد اما عمل شکل اول
باطل صوت شکل اینست **و اگر بنویسد بر جام روین و بکلام امچنه ناب تراشیده**
مریض را بخوراند از علت شفایابد **اکفاف** حکم گوید هر که روز چهارشنبه صد بار

بخواند بهر نیت که دارد حاجتش روا شود و از برای خواب نیک و صد قاف بنویسد بر
کاغذ و در زیر سنک کران نهد مؤثر است و بقول بر کارد فولاد نویسد کارد را در دیوار
فروزند تا ماندا چه که کارد در دیوار بخواب مطلوب بستر شو ف اگر بنویسد بر پوست
شیر چهار صوت شکی سر شتر دق سر شتر سوم سر گریه چهارم سر ادی بر هر شب نویسد
که طلوع میکند شعر بانه بعد از آن پوست مصوره را بنویسد که از آن خاک بمقدار نیم
درم بخوراند و آله و سر گردان او گردد اما کاتب قاف بخون ادی میکند قی که افتاب و ظالم
ناشد هکذا

ایضا بیکر پوست اهو صوت عقاب بران نگارد و پیر و بال کشاده و سیرا و چون شب بنویسد
در زیر سیرا و نیت قاف و بالای سیرا و بیت قاف و در پیش سیرا و دانه قاف و
پیش پیرا و پانزده و در بار دانه نو نهد که درون و روغن خلد و با شند خروف و شکرا بر عقابان
حل کرده بنویسد محبت عظیم در دلها از آن پیدا گردد هکذا
اینست نسبت بصاحب عمل دهد ملوک و سلاطین و زاده و ست
دارند و اگر در سفر حضر بخود دارا این از مخافات باشد
ایضا و اگر هر روز بیست بار بخواند صاحب سزار گردد و اگر بر پوست اهو و نیت قاف
نوشتن بخود دارد عزیز دلها گردد در شب چهارشنبه قاف نیم شب قاف نوشتن یا شکور یا عزیز

میخواند باشد اما قاف هیک خاصیت او آنست که اگر بر باد بان کشته نویسد و آنرا
 شش در دریا اندازد و پاره از آن آب بر هوارش کنند از غرق ایمن شو **الكاف حکیم**
 گوید که از خواص کاف عرپه اخراج دفاتن است چون بنویسد بر لوح نقره یا بر پوست گریه یا
 بر پوست زاسو و میا و پزند بر کردن خروس سفید قرق و درها کنند رجای که دهنه باشد با امر الله
 تعالی رفته بمقتار کاوش کند اگر بر نیت پیخبر که مدفون باشد همین کند ظاهر گردد و چپ که
 پنهان کند محل آن فراموش شود بمنعل یا قمر شود صوتش اینست **ک** و بقول بیت
 کاف نویسد بر واپته شانزده کاف اما **کاف هیک** که صوتش اینست ۲۰ چهل کاف
 هیک نویسد بر جام زجاجی بمشک و زعفران و گلاب و روغن بنون آنرا محو سازند و روغن
 مذکور و شیشه نگهدارد بعد از هفت روز آن روغن بر خود مالد به بالدا زامراء و ملوک با هر که
 مقابل شود او را دوست دارند و در وقت نوشتن بخور عود و عنبر کند ساعه سعد ملاحظه
 نماید مجرب است **ف** هر که هر روز و نیت گزیده بگوید **سِرْ کَلِمَةُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** در دل او کشف شود
 و اگر بنویسد یا خود دارد نزد خلائق عزیز و مکرر گردد و اگر روز جمعه نود و نه مرتبه وقت برآمدن
 نوشته یا خود دارد جمیع حاجتش بر آید **ف** و اگر نوشته در باغ و کشت یا بوزد موش و ملخ
 مضرت نرساند **ف** نوشتن یا خالق یا محیط میخواند باشد **خاصة الکاف قال**
الْبَلَاءُ مَنْ كَتَبَ وَرَقَةً بِضَاءِ ثَلَاثِ كَلَفٍ أَضَافَ إِلَيْهَا قَوْلَهُ تَعَالَى وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَعْدَ مَا كَانَ لَكَ
أَمَّا نَأْمِنُ السِّرْقَةَ وَحَظَّ اللَّهُ تَعَالَى رُوحَهُ مِنَ الْعَوَارِضِ جَمْعُهَا أَلَّا لَاهُ از خواص لام عرپه
 آنست که چو نخواهد که بدشمن از او رساند پس بر پوست خار که مدیون باشد از آن کهنه سبز
 کرده باشند صوت کا و نقش کنند دم بطریق خوشه بویس نام دشمن یا نام مادرش بنویسد
 و صوت شهر بر خور پاره دیگر بنویسد شش لام بر پشت شاپر نویسد **سِرْ لَام** ز پر شکم کا و و سر

لام بر دم کا و نویسد بخور کند مقل از ق در وقت که تریج قر باشد منخوس بویس انخوره زادر پوت
 پیچیده دفن کند و خانه دشمن هر نیجه که نام بر و هر بلائی که بخور دهد دشمن خایند گردانند **تعالی منها**

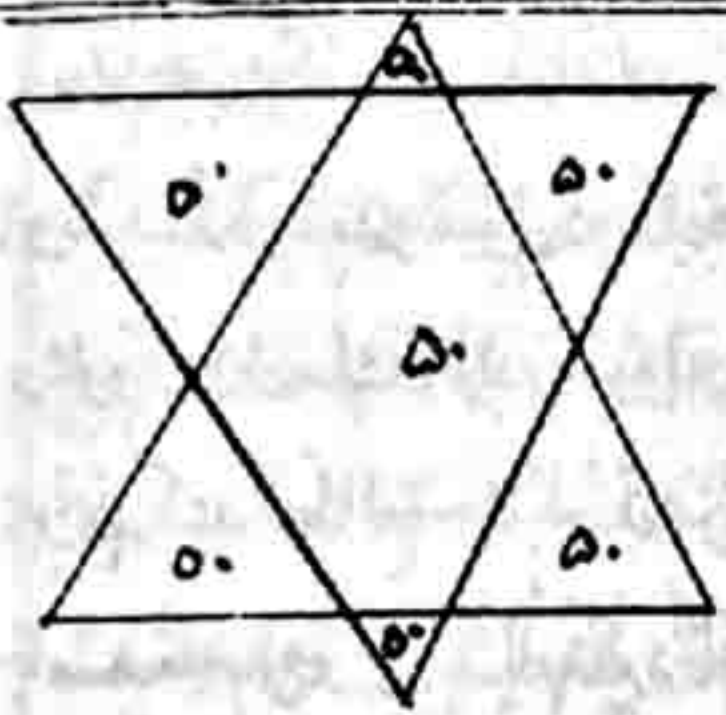
ف اگر خواند که از چشم خلق غایب شود بوقت خلعت مقصد بار بگوید مقصود و محاصل
 گردد اما لام هیک که تم او شش است خاصیت عمل او را باطل کند چون بنویسد بر پارچه
 کاغذ شش لام هیک و شش را باب پیش از طلوع افتاب ششست بر شامد مع مضرت کند
المیم حکیم گوید از خواص میم عرپه آنست که چون بنویسد یا هر
 مدد بر خور کر یا شصدهم کرد یا **سِرْ** و بعد از آن **سِرْ** صوت زنی که طفل در
 کار گرفته نشسته باشد بنگارند زن حامله چون بنویسد یا **سِرْ** یا **سِرْ** و خیر پیوسته فرزند از جمیع
 بلاها ایمن مصوماند و اگر شکل میم عرپه و شکل میم هیک را نوشته یا خود دارد یا بر شکم او
 خام نرود و حل بگال برسد هیک او
 درخت پیوه دار پیان بر زند پیوه او
 شکل میم هیک را بر جام ابکیینه
 بروغن بنون آنرا محو سازند پس از
 زدن عرپه از آنجا بر رویه یا شوهرش صحبت کند یا رویه کرد حرف میم را اگر هفت بار در
 اگر شکمین مذکورین زهر
 خام بر زمین بنهند و اگر
 نویسد بمشک و زعفران و
 آن روغن شامه سازند و

شب جمعه بگوید حضرت رسالت پناه صلوات الله علیه الی ناد خواب بپوشد اگر روز دوشنبه سپرد
میم نوشن در مصحف بدارد حاجت روا گردد وقت نوشتن یا سکور یا کلیم بگوید خاصه
المبتم قال الرحمن کتب ثلاث مینات وعین و اضاف الیها قوله تعالی نبأ منقر بکب
فی ورقه بیضاء وتعلق به علیه من یرفث دم او تریف او رغاف فان ذلک یقطع باذن الله
تعالی الکون حکیم گوید که حرف نون از برای محبت از عجاایب بگوید پوست اهو بیاغذ
یا فیه باشد بر او تصویر کنند صوف شیر که سوار او مانند سوسر شود بر پشت او سوار و
شاخ و پاجنه بدست او گویند و بد پس بنویسد و از ده نون عربی جانب دم او و شصت نون
در زیر پهنه او و شش نون بر سر شش در شکم سوار نام طالب در شکم اشتراسم مطلوب

بمشک و زعفران نوشن باخو
دارد محبت پیدا گردد صورت
ایست حضرت شیخ العلماء امام
غزالی در خواص نون هندی
فرموده اند الون الهندی و

حرف بکب شکامد بر او فیه صوة الابل و تاسه کواکب الالک علی طهر صوة الالان و
بیاضه نیمه و بکب فی بطن صوة الابل لا نون و فی بطن صوة السبع نون ثانیة بکب فی بطن
الابل اسم برید عطفر و فی بطن الالان اسم طالب یكون لك فی حبل الغزال تعلفه علیک
بروئے محبة عظيمة نون هندی هذا صوتش ایست نویسد بر او و از نقره و قی که فردا رسد باشد
بافتال مشرق به تلیه همان خاصیت نون عربی دهد محبت روز بروز تر گردد شود و اگر نون
هندی بدین شکل برنگین نقره نقش کند بانگش را بخود و از حاجت او از هر که خواهد برآید

و سوال آورد نشود و گویند نفس خاتم حضرت سلیمان
بود ف اگر کسی روقت نماز خفتن صد بار بگوید
در خواب نرو اگر کسی بجای بروی منصد بار بپای
منع بخواند نون دیگر نتواند ف و از برای دفع دیو و
پری نافع است رافع و دافع ف و اگر کسی بپوشد

نون نوشن در بازو بندد حاجت روا گردد وقت نوشتن یا عزیز یا جبار یا مجنون یا شد
الکوا حکیم گوید قی که فردا در سرطان باشد متصل بر جل بگوید مؤسفا از انصوت
ادیه باعضاء در سبب از بعد از آن بگوید پوست پاره از بز کوه و بران دانه بکشد و
بنویسد نام طالب مطلوب مع امین و بران چهل و ده و او از هر چهار طرف نام نویسد آن پوست را

وو
اسم فلان
ابن فلان علی
نفس فلان

پچیده در میان شکم مو پنهان کند در آن پانگان اسبان صوت
مذکور زامد فون سازد و در دشنه و عداوت بغایت مؤثر است و
نفسی که بر پوست نویسد ایست و او هندی که صوتش ایست حند
خاصیت و او عربی است باید
که بر پوست شتر بچسبند سفید

۶۰	۶۰	۶۰
۳۰۰	۳۰۰	۳۰۰

و بران اضافه کند ستره سینه هندی که صوتش ایست الهاء در خواص هاء عربی گوید در
فروغ ماه نویسد فهم و عقل و ذاتش حکمت و دفع دشمنان شکل مثلث هندی نو کوزه نقره
بمشک و زعفران نویسد بعد از آن بگلای سرکه ششتر هر روز سه درم بپوشد یا شامد قوت
عجیب و حافظه و عقل خود را بد که درم انصوت پنج است اما هاء برای خرابی دشمنان
و قتل اعداء بنویسد بر پوست شیر و صوت ادیه یکا افتاده و یکا افتاده و آنکه افتاده است

بدست خنجر کشیده گوید که افتاده ز امپکشد بر سپهر قاتل چهار عرب بنویسد نام قاتل و نام مادر او بنویسد بر سپهر مقبول دو هاء هتک و دو عرب بنویسد بر ن ذائره بزرگ چهل و عرب بنویسد و بخور کند لک و انرا در خمره اندازد و دفن کند و مسلخ قصابان بعد از سه روز بجای بپندد این قبیله کند که طالع سعد باشد قمرنا طریبه تثلیث یا تدریس طالع مقبول مخرم قمر بنظر تریع باشد تا عمل مؤثر آید باید که دقایق عمل از بخور و نظریت کند و شرائط فرو نگذارد این است

ف اگر قصد نوشتن یا خود را در خلاف مطیع و گردند الیاء حکیم گوید خاصیت پناه عربی الفست که چون بگریزند پوست مار سپاه و بیست و نه بر و بخور کبوتر سفید نویسد و بخور از پوست مار و زاسو کند و رو قی که قمر در برج سرطان باشد بنظر تدریس مشرق پس خوب بناید با سومر همراه کرده در چشم کشد کل چشم دفع شود و اگر زهره ادبه بان ضم کرده چشم کشد اشخاص و خائنه اعیان ببیند هر چه بپرسد جواب دهد اگر بنویسد بیست و نه پناه عربی بر پوست شیر در مربع مستطیل و دو عمود و دو کشت پیش و طرف راست و ۶ طرف چپ عمود بکشد الیاء سکه که گفته اگر کعبه حرف پناه را صد بار بنام شخصی بر زبان زانم یان از عینیت و هتان نسبت بمامل بند شود اگر همین عد بر جر بر سفید نویسد یا خود را در زبان هر حلاله نوبت بگوید شود صاحب الذم آورد که هر که بر ورق پاک صباح روز پنجشنبه بعد طلوع

افتاب حرف یا را مکرر کتاب کند بعد اسماء که در وسط الحرفی است مثل الفط حکیم و علم و ان یجش اسم است در زبل هر اسم از ان اسماء کتاب کند اثر و قبول و قویتر شود و بعضی گفته اند که صد بار کتاب کند بعد حاصل الضرب عدد نفس خودش پس نوشتن را با نگو نگذارد از جمیع حرمان باز ماند و از جمله منتهیات خاطر و افسردگی بردم و زیاده شود و خود دهن و بفراید و اگر بخور زاهر از مرتبه بگوید از خلق بینا ز گردد اما یا عهید که رقم او اینست خاصیتش آنکه چون بنویسد بر کاغذ جر بر سفید بمشک زعفران و گلاب بوقت نوشتن بخور کند نوشتن را با خود دارد یا بنمیل کند که قمر در ثور باشد متصل بزهره ذارنده او را هر که ببیند مطیع شود و فرمانبردار گردد باید که در کل اعمال رطابت اذاب عمل بخار و از خدا بترسد و از برای نفس هوا و عناد و تعصب و دوستی و دشمنی اختیار عمل ننماید که عاقبت عذاب الهی مقدر گردد چون عمل محبت کند از برای حلال کند چون دفع خصم کند مطابق شرع رطابت مظلومی نماید که دفع ظالم و اعانت مظلوم باعث خیر خلق الله است مقصد چهارم در علم الیمیا بدانکه همیشه علم نخبه است دان معرفت احوال سبغ ستاره است از جلیت تصرف ایشان که فواعل علوی اند و قوا بل سفلی و دعوائ و خواتیم و بخورات ایشان تغییر و خلط و غریام جیات معرفت اقداح و مناول و انعلم لها شریفست نادقیقه استاد کامل هم نرسد با و کتاب این اعمال مبادرت نماید که هم خطر جانست و چون این اعمال مواج استاد کامل نشاید نهاد اختصار این مقصد را در هشت فصل اولی انگاشتم

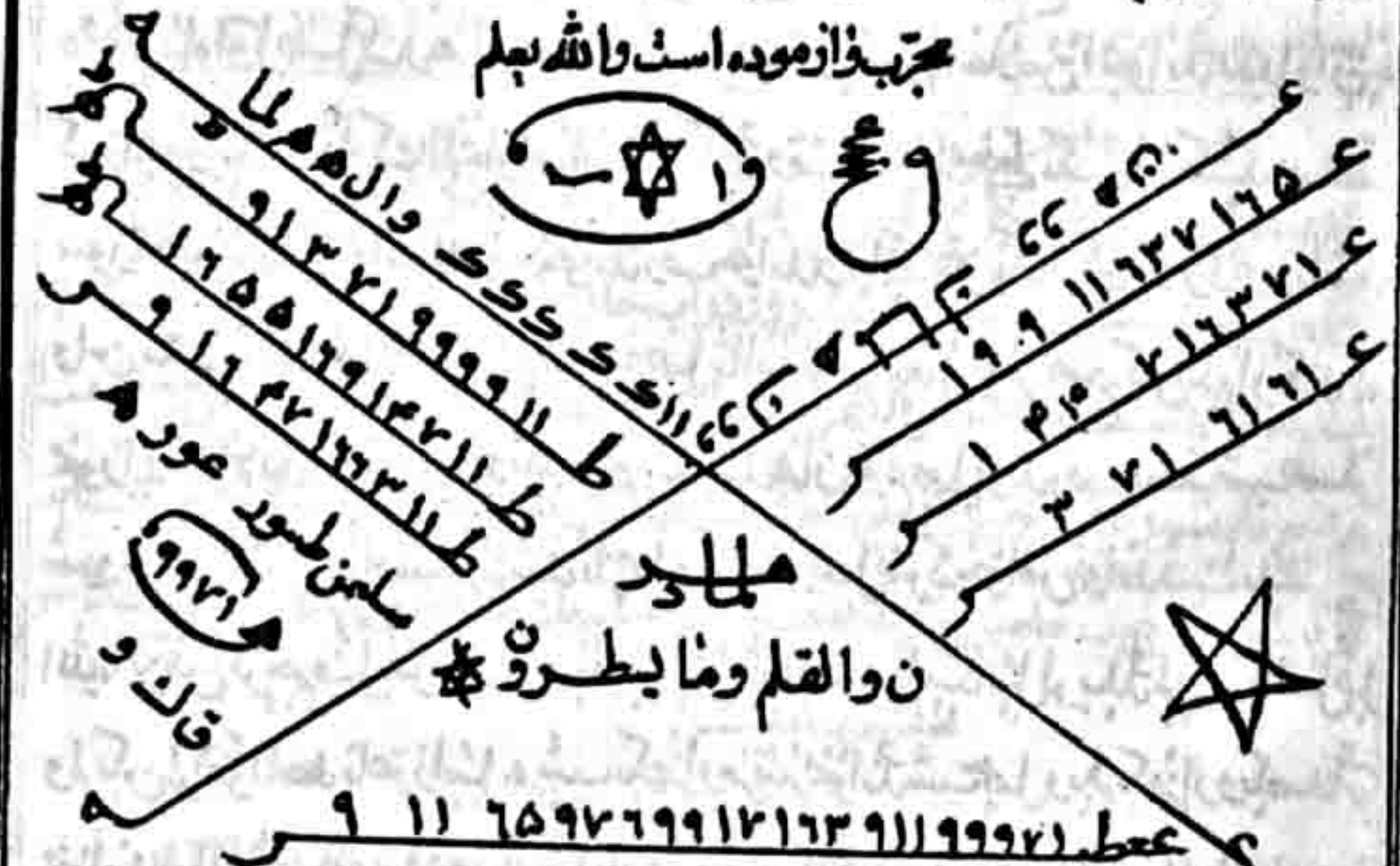
فصل اول در تعویذ کواکب

[illegible][illegible]

در دست سلطان عظیم الشان باشد هیچ یاد شاه بر او غلبه نکند اگر این انگشتر به دست
باشد دست خود را بالا کار اسم خود را اسم کو اکب را بالعکس خواند اوقت نظر بر طرف آسمان
بکند همان کوکب بنظر آید اگر شب چهارده و قمر که ماه کامل گردد و نظر بر آن کند آن کوکب را
یاد کند چند دفعه بخواند مژده بر مژده نزدیک موکل بنظر آید هر مطلبی که باشد از او طلب نماید
بلا الفور حاصل شود اگر در صحرای رود و در روشن باشد انگشتر برادر میان زمین و فن کند
بلا الفور آفتاب گرم شود بلکه در زیر آید ~~هنگام~~ که موکل ستاره خود بیند بر لب
در پادشاه اول اسم موکل را در یافت نموده یا نصدمه بته بخواند ناگاه شکلی هویدا شود همراه
آن شخص سخن گوید یا نصاحت بلا غنم کلام شود هیچ خوف و ترس نخواهد بود فصل
دویم در عمل زحل هرگاه که خواهد عمل زحل کند یعنی موکل را متحرک کند آنرا تا
حین چنان از خود جدا نکند پس اول زاد و قوم حاسوم لام مالا امان شد اسم خود را و اسم
پدر خود و روز شامل کند بطریق محفوظ آنرا مرتب سازند پس هر حرفی که متصل ستاره
آید آنرا جمع نموده اسم موکل را اند بتعداد حروف خوانده شود یعنی و قمر که شب از نصف بگذرد
شروع کند پرهیز از لذت پند آف و از جمیع گوشه ها و از جماع و از شیرینی و روغن و هرگاه در
اشنای خواندن از این چیزها پیک را بخورد عمل خراب شود بلکه خوف جان دارد و هر قدر که
حروف باشند همان قدر روزه ها خوانده شود روز آخر که عملش تمام شود قدر آن خدا را
تثانی کند و عروج ماه شروع کند تا آخر و قبل از شروع عمل این تعویذ را با مشک و
زعفران و گلاب بر کاغذی بنویسد جائز که برای خواندن این عمل مقدر کند بر چهار طرف
خانه بنیاد مگر حساب حروف نام خود و نام ستاره و روز بکوشش و سعی تمام الفاظ را بخواند
و الا محنت بر نهد شود اینرا بخوبی ملاحظه نمایند و تعویذ این است

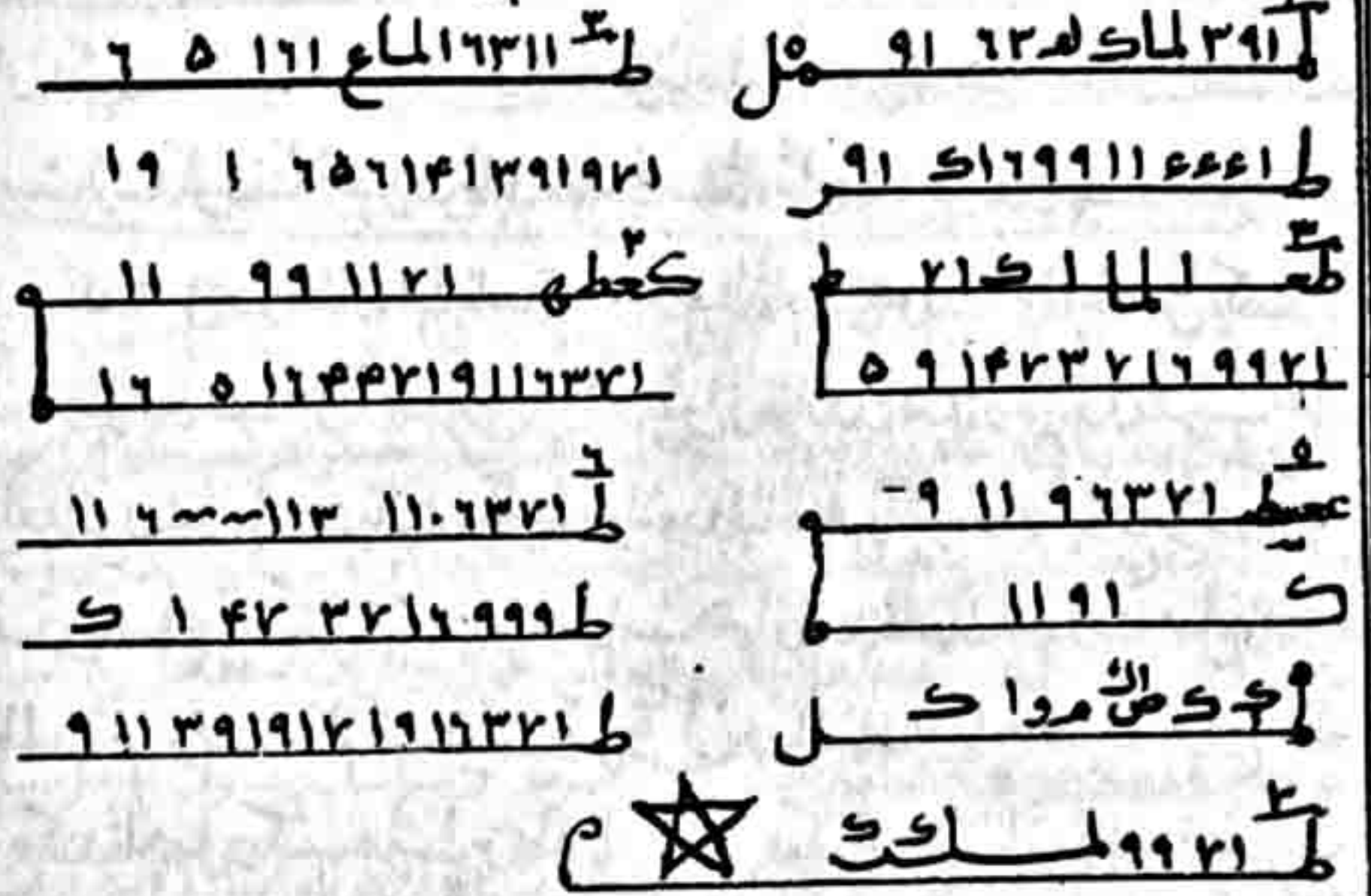
این شرطها بکسر طوفان شود تا تمام محنت بر باد رود و هرگاه در هر دو نوع جامه ها از امطر غلبه عمل را بخواند سریع التاثیر خواهد بود و در اثنا خواندن کارها غیر شروع و غرض قصد نکند در آغاز غلبه فریضه خود بلاذات شرايط خواند باشد هرگاه در این اثنا اتفاقا جنب شود غسل کند و صوم بپایان است

محرّب از موده است والله اعلم

مکرون والقلم وما يسطرون اینه قرآن شریفست در تعویذ نباید نوشت که گاه کیره است فصل پنجم عمل در پنج این عمل هم برد و نوع است کوع اول علویست و آن اینست که شب چهارم که ماه کامل شود این عمل را شروع کند تا ۲۸ روز بلافاصله بخواند و در خواندن اگر بیچار شود در دهه اول بنا که نیست عمل را معطل نماید هرگاه در دهه ثانیه بیچار شود هرگز تارک نشود این عمل را که اگر تارک شد هرگز این عمل را نباید بپوشاید که در هر حال برهیز کند یعنی از خوردن از مجامعت از غیر در حال برهیز یا لا نوشتن شد همان نوع عمل او کند و این عمل هر شب هفتصد هشتاد مرتبه بخواند و عمل در قرآن اینست که این طلسمها را

بر سغال آب نادمیده نوشتن هر شب بر هفت سغال نوشتن در آتش اندازد و وقتی که آتش شود سغالها را در دریا اندازد و وقت انداختن همین کلمات را با قصد مرتبه بخواند کلمات این است اعجوبه یا عریخ طراخی طراخی بحق یا میکائیل و طلم این است

فصل ششم عمل عطاری و این عمل از همه عملها بالاتر است و طریقی خواندن اینست که این عمل را بر لب دریا تا اینست یک روز هر روز یکبار مرتبه بخواند یعنی در هر شب هر روز در میدان بوده باشد عامل در این ایامها در شهر نباید در تابستان این عمل کند سوره شان جو و نمک چیزی نخورد و شرايط برهیز یا لا نوشتن شد بعد از آنکه عمل اینست که یک سرخا ترا بیاورد شب اول بوقت خواندن و بروگذاشته مرتبه بخواند بعد از آن از ارد دریا اندازد بوقت صبح اینرا بیند اگر از جای یافت نادر دریا پالت بریا بنظر عامل آمد باز یکبار مرتبه بخواند اگر بنظر او نیامد خواندن احتیاج ندارد مگر تا شام لب دریا بگردد و استرا

باشد در جای که گذارند که عفو نه در آن پیدا شود و کرمها بوجوب اید حل انس که اجزا را در شیشه
کرده در زیر زبل یا زمین نمناک دفن کنند تا مثل آب محلول شود عقدا انس که اجزا محلول را
در ظرفی جای کرده برخاکستر گرم گذارند تا منعقد شود و در این فن حل و عقد از جمله اسرار
عظیمه است که مستعلاان و قزوات بدین تدبیر بحالت تکرار عمل بر سر اشیای قیام پذیر شود و اینها
حل و عقد خفیه بجهت مرتبه است هرگاه از محقق و تصعید اجزاء فارغ شوند نوبت بحل و عقد میرسد
فصل دوم در بیان صنعه که با بدانکه که با یک از اسرار الهی است و بحر حیران اسرار
غیب سزاوار این سر عظیم نباشد در این جزو زمان عموم خلائی گرم بدین فن نیست و بحر
بجای حل حاصل ندارد این سخاوت برورد باز و نیست تا بنجست خدا به بنجستند قم اینچرا بعد از
مطالعه کتب بسیار این فن معلوم شد که عالمان اینچرا که در کتاب رسائل نوشته از تراکیب
اکبر صحیح و درست است اما بعضی رمز را که اختتام عمل موقوف بر آنست نوشته اند لهذا چون
مردم بعمل آن میگوشتند بجز نقصان حاصل نمی بینند بلکه هرگاه استاد کامل این فن بجزر سدا و از
آیه شفقت و عنایت چیزی در این باب هدایت فرماید امید حصول مقصود است زانچرا اینچرا و افراد
ایام سیاحت با سه کس از کاملان این فن اتفاق ملاقات افتاد هر یک از اینها از دیگری باقم و
احوال آن عجیب غریب بر ما العین مشاهده نمود و آنچه از زبان صدق بیان ایشان بگوش
هوش شنیده ام به کم و زیاد در این اوراق مندرج میسازم تا هر یک از بزرگان فرخنده بنج بدین
عمل نادر رسند باصل مطلب کامیال شوند با بد ما را بد تا خبر بد کنند بعد از و در باصنعت مشغول
و محارفات بجا نرکنند از مستحقان در بیع ندارند هر که نیت خیرند آشنایان هرگز از او
بسیار است نیاید با تمام نرسد **صِفَتِ** میارند **ماده ۱** + **ماده ۲** + **ماده ۳** + **ماده ۴** + **ماده ۵** + **ماده ۶** + **ماده ۷** + **ماده ۸** + **ماده ۹** + **ماده ۱۰** + **ماده ۱۱** + **ماده ۱۲** + **ماده ۱۳** + **ماده ۱۴** + **ماده ۱۵** + **ماده ۱۶** + **ماده ۱۷** + **ماده ۱۸** + **ماده ۱۹** + **ماده ۲۰** + **ماده ۲۱** + **ماده ۲۲** + **ماده ۲۳** + **ماده ۲۴** + **ماده ۲۵** + **ماده ۲۶** + **ماده ۲۷** + **ماده ۲۸** + **ماده ۲۹** + **ماده ۳۰** + **ماده ۳۱** + **ماده ۳۲** + **ماده ۳۳** + **ماده ۳۴** + **ماده ۳۵** + **ماده ۳۶** + **ماده ۳۷** + **ماده ۳۸** + **ماده ۳۹** + **ماده ۴۰** + **ماده ۴۱** + **ماده ۴۲** + **ماده ۴۳** + **ماده ۴۴** + **ماده ۴۵** + **ماده ۴۶** + **ماده ۴۷** + **ماده ۴۸** + **ماده ۴۹** + **ماده ۵۰** + **ماده ۵۱** + **ماده ۵۲** + **ماده ۵۳** + **ماده ۵۴** + **ماده ۵۵** + **ماده ۵۶** + **ماده ۵۷** + **ماده ۵۸** + **ماده ۵۹** + **ماده ۶۰** + **ماده ۶۱** + **ماده ۶۲** + **ماده ۶۳** + **ماده ۶۴** + **ماده ۶۵** + **ماده ۶۶** + **ماده ۶۷** + **ماده ۶۸** + **ماده ۶۹** + **ماده ۷۰** + **ماده ۷۱** + **ماده ۷۲** + **ماده ۷۳** + **ماده ۷۴** + **ماده ۷۵** + **ماده ۷۶** + **ماده ۷۷** + **ماده ۷۸** + **ماده ۷۹** + **ماده ۸۰** + **ماده ۸۱** + **ماده ۸۲** + **ماده ۸۳** + **ماده ۸۴** + **ماده ۸۵** + **ماده ۸۶** + **ماده ۸۷** + **ماده ۸۸** + **ماده ۸۹** + **ماده ۹۰** + **ماده ۹۱** + **ماده ۹۲** + **ماده ۹۳** + **ماده ۹۴** + **ماده ۹۵** + **ماده ۹۶** + **ماده ۹۷** + **ماده ۹۸** + **ماده ۹۹** + **ماده ۱۰۰** + **ماده ۱۰۱** + **ماده ۱۰۲** + **ماده ۱۰۳** + **ماده ۱۰۴** + **ماده ۱۰۵** + **ماده ۱۰۶** + **ماده ۱۰۷** + **ماده ۱۰۸** + **ماده ۱۰۹** + **ماده ۱۱۰** + **ماده ۱۱۱** + **ماده ۱۱۲** + **ماده ۱۱۳** + **ماده ۱۱۴** + **ماده ۱۱۵** + **ماده ۱۱۶** + **ماده ۱۱۷** + **ماده ۱۱۸** + **ماده ۱۱۹** + **ماده ۱۲۰** + **ماده ۱۲۱** + **ماده ۱۲۲** + **ماده ۱۲۳** + **ماده ۱۲۴** + **ماده ۱۲۵** + **ماده ۱۲۶** + **ماده ۱۲۷** + **ماده ۱۲۸** + **ماده ۱۲۹** + **ماده ۱۳۰** + **ماده ۱۳۱** + **ماده ۱۳۲** + **ماده ۱۳۳** + **ماده ۱۳۴** + **ماده ۱۳۵** + **ماده ۱۳۶** + **ماده ۱۳۷** + **ماده ۱۳۸** + **ماده ۱۳۹** + **ماده ۱۴۰** + **ماده ۱۴۱** + **ماده ۱۴۲** + **ماده ۱۴۳** + **ماده ۱۴۴** + **ماده ۱۴۵** + **ماده ۱۴۶** + **ماده ۱۴۷** + **ماده ۱۴۸** + **ماده ۱۴۹** + **ماده ۱۵۰** + **ماده ۱۵۱** + **ماده ۱۵۲** + **ماده ۱۵۳** + **ماده ۱۵۴** + **ماده ۱۵۵** + **ماده ۱۵۶** + **ماده ۱۵۷** + **ماده ۱۵۸** + **ماده ۱۵۹** + **ماده ۱۶۰** + **ماده ۱۶۱** + **ماده ۱۶۲** + **ماده ۱۶۳** + **ماده ۱۶۴** + **ماده ۱۶۵** + **ماده ۱۶۶** + **ماده ۱۶۷** + **ماده ۱۶۸** + **ماده ۱۶۹** + **ماده ۱۷۰** + **ماده ۱۷۱** + **ماده ۱۷۲** + **ماده ۱۷۳** + **ماده ۱۷۴** + **ماده ۱۷۵** + **ماده ۱۷۶** + **ماده ۱۷۷** + **ماده ۱۷۸** + **ماده ۱۷۹** + **ماده ۱۸۰** + **ماده ۱۸۱** + **ماده ۱۸۲** + **ماده ۱۸۳** + **ماده ۱۸۴** + **ماده ۱**

[illegible]

پس بگیرد آن بپزند هازا و بشکند زرده و سفیده آنرا در ظرفی کند اندک بجرات آتش بگذارد که
همه دهن گردد پس بگیرد هازا و مثقال سیماب در ظرف جدید کند بر سر آتش ملائم بگذارد تا یک
مثقال از این هزن بران طرح کند که سیماب مثل سنگوف سرخ شود و منعقد قائم النار گردد و از آن
سنگوف مثقالی بر هازا و مثقال سیماب بگیرد طرح کند که آن نیز سنگوف شود و هم چنین تا هفت مرتبه
عمل کند بعد از آن یک مثقال از آن سنگوف بار هفتم بر هازا و مثقال نقره طرح کند طلای کامل
میآورد شود و باید تا بنامه و نرهد و بخورد اندک خوراک آنم زمان فقط اردگندم یا اردنخود باشد
سوالی آن مجربا چیز دیگر هیچ نخوردند اگر چه این ترکیب با تمام نوشن اقاما که زاکه قشام از این
نوشتر انصیب کرده باشند از او این امر سرانجام خواهد شد الا خلی در کار هر رسد که بمکال
نرسد **فصل سیم** در عمل اکسیر که از نباتات و این طریق اکثر معمول اهل هند است
از دقتا بعض نباتات اخراص داده که قطر چنداگر از عرق آن اگر بر فلزات سرخ کرده زنده نقره
یا طلای خالص شود آنچه تحقیق رسیده آنگی بفتح الف و تشدید کاف کسران و سکون پای تحتانی
معرف گاه است که در زمین پگستان پیدا شود یا صخره می شود و برکان مثابه برک اکست مگرفرق
همین است که اک شاخا دارد اگر برک یا شاخش بشکند شیر سفید بر آید آن یکشاخ است که بقدر
دو و نیم و جب از زمین بلند باشد همان یکشاخ متصل باشد مثل برگهای اک اما چون
بشکند شیر بیرون نیاید اگر اینقسم گناه در پگستان یافت شود باید که آنرا از بیج برک در سابه
خشک کند با و یک سفوف ساخته نگاهدارد تا نماید بوقت ضرورت یک طوله قلع گذاخته بقدر یک
ماشا از آن سفوف بران طرح کنند نقره شود بعون الله تعالی **فصل چهارم** در صفت شناختن
کیمیاگران بچند دلیل و علامات توان شناخت اول آنکه او از مزید استغناء سریشاه و وزیر
خود نیارد تا بنا بر عوام چه سده و آنکه از مردم دور باشد هرگز اخلاط نگیرد سیم آنکه نیاید به

هرگز سکونت نکند چهارم آنکه هرگز خلعت نمیپوشد و برادر که خلعت پوشیده محتاج است و
او را احتیاج نیست پنجم آنکه اگر وقتیکه بلا احسان کند و عوض خوراجین به بدخواهد بخشید
نام خود گیرد و غایب شود که باز پیش نظر او نیاید ششم آنکه کیمیاگر هرگز خود را آتش نکند هفتم
آنکه کیمیاگر هرگز ستر کیمیا را بکسی تعلیم نکند این هفت دلیل که گفته شد از عمده آثار کیمیاگران است
و هر که بخلاف این علامات باشد یقین یابند که او هرگز کیمیاگری نیست بدایم فویش البه بنفشد
که بحث و مال هر وزیران بود **خاتمه** در ترکیبات المناصره چند مثال هم مزید میشود
که برادران پیغمبر مند شوند **فایده** در ترکیب هب بالمناصره یک مثقال نقره در زوب یا شخرف
مکس کند یعنی نقره زار و بوترا بکرده و خورده خورده شخرف بر آورده تا اینکه خاک شود پس از توپیرن
آورده در ظرفی بلب شسته شو کرده که جرم آن برود و نقره خالص ماند بیاورد یک مثقال ورق طلای
فرنگی داخل کرده با هیجده نخود طلا $H + H = 2H$ بر نصف مثقال طلا $H + H = 2H$ و یک مثقال طلا $H + H = 2H$
زرگریمه مخلوط کرده محق بلیغ نماید زاج لاری معادل بیج مثقال در ستر که ریخته تا آب
شده بعد که کمر دراد و پرفوق ریخته صلایه کرده و خشک نموده باز صلایه کرده که خوب محق نموده خشک
شود اندک اندک بر یک مثقال طلای مذاب جم کند صبر کند که پرده و طلا بر روی باز اندک به جم کند تا
تمام شود و مثقال طلای پیرن آید و کمال خیم و نرم و رنگین زرد بن قاق از همه همه جلای طلای
شوره و نمک زامس شود با فلد و کرده طلا را در آتش بسیار گرم کرده در میان این سر دوپه اندازد
تکرار در عمل موجب نگین طلای باشد لیکن اسهلتر از قانون فوق مثلاً نقره را بر آید کرده مساوی
او ورق طلای فرنگی گرفته در هاون چینی سحق و صلایه نموده با دو پرفوق ذوب کرده نگاه دارد که
خاجب روایت هرگاه خواهد بنا بر طلا آب کند بالمناصره **فصل** $H + H = 2H$ و $H + H = 2H$
 $H + H = 2H$ و سفید $H + H = 2H$ و طبرزد و $H + H = 2H$ و $H + H = 2H$ و جمع ادویه را با مساوی گرفته

سحق بلنج نموده در کفچه آهنی بگذارد و فلک صابون را آب کرده با لایه او بر پنجه مخلوط نماید بعد
هم وزن یک از دوا را از فلک گرفته سحق نموده و هم وزن یک از او بر شیشه سفید آورده نرم کویید
مخلوط دواها نماید نگاه دارد بوقت کار بپاورد برنج خوب هشتد خانه را و فلک را در اشک بر روی
برنج مذکور نماید بیکه از شدت مالیدن برنج خورد شود پس چون معلوم شد که برنج بمحض
اشا ر مخورد میشود وزن برنج نقره وزن کرده هر روز در بوترا ب نماید هم این که نقره و برنج باشد
از آن دوا به مذکور در آن پنجه و همراه دوا به هم زده تا اینکه بفتد و مشال دوا مشال در چهار مشال
برنج و نقره در بوترا داخل کرده شود پس بر داشتند در رجه پنجه که نقره با المناصفه میشود که از آتش
سفید بپزد و چکش هم میخورد و قابل ساختن است با آب الله اعلم بالصواب

تمت الکتاب المتطاب بعون الملك الوهاب

بدستور کتاب فروش و چاپخانه

محمد حسن علی تحریر

شد

